

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6737 *Llei 10/2010, de 28 d'abril, de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

ÍNDEX

- Capítol I. Disposicions generals (articles 1 i 2).
- Capítol II. De la diligència deguda (articles 3 a 16).
- Capítol III. De les obligacions d'informació (articles 17 a 25).
- Capítol IV. Del control intern (articles 26 a 33).
- Capítol V. Dels mitjans de pagament (articles 34 a 37).
- Capítol VI. Altres disposicions (articles 38 a 43).
- Capítol VII. De l'organització institucional (articles 44 a 49).
- Capítol VIII. Del règim sancionador (articles 50 a 62).
- Disposició addicional.
- Disposicions transitòries primera a octava.
- Disposició derogatòria.
- Disposicions finals primera a setima.

PREÀMBUL

La política de prevenció del blanqueig de capitals sorgix a finals de la dècada de 1980 com a reacció a la creixent preocupació que plantejava la criminalitat financera derivada del tràfic de drogues.

Efectivament, el risc de penetració d'importants sectors del sistema financer per part de les organitzacions criminals, a què no proporcionaven adequada resposta els instruments existents, va donar lloc a una política internacional coordinada, la més important manifestació de la qual va ser la creació en 1989 del Grup d'Acció Financera (GAFI). Les Recomanacions del GAFI, aprovades en 1990, prompte es van convertir en l'estàndard internacional en la matèria, i es van constituir en la inspiració directa de la primera directiva comunitària (Directiva 91/308/CEE del Consell, de 10 de juny de 1991).

No obstant això, el coneixement més profund de les tècniques utilitzades per les xarxes de blanqueig de capitals, així com la natural evolució d'una política pública tan recent, han motivat en els últims anys una sèrie de canvis en els estàndards internacionals i, com a conseqüència d'això, en el dret comunitari.

En este context, la present llei trasllada la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme, desplegada per la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost de 2006, per la qual s'establixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell quant a la definició de «persones del medi polític» i els criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda respecte al client, així com en el que afecta l'exempció per raons d'activitat financera ocasional o molt limitada, a més d'establir el règim sancionador del Reglament (CE) NÚM. 1781/2006 del Parlament Europeu i del

Consell, de 15 de novembre de 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya les transferències de fons.

No obstant això, ha de subratllar-se que la Directiva 2005/60/CE o Tercera Directiva, que bàsicament incorpora al dret comunitari les Recomanacions del GAFI després de la seua revisió en 2003, es limita a establir un marc general que ha de ser, no sols traslladat, sinó completat pels estats membres, i que ha de donar lloc a normes nacionals notablement més extenses i detallades, la qual cosa suposa que la directiva no estableix un marc integral de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme que siga susceptible de ser aplicat pels subjectes obligats sense ulteriors especificacions per part del legislador nacional. D'altra banda, la Tercera Directiva és una norma de mínims, com assenyalava de forma rotunda el seu article 5, que ha de ser reforçada o estesa atenent els concrets riscos existents en cada Estat membre, la qual cosa justifica que la present llei continga, igual que la vigent Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, algunes disposicions més rigoroses que la Directiva.

D'altra banda, des del punt de vista tècnic, s'ha realitzat una verdadera transposició, adaptant la terminologia i sistemàtica de la Directiva a les pràctiques legislatives patrides. Així, a títol d'exemple, s'ha optat per la locució «persones amb responsabilitat pública» per a al·ludir al que la Directiva denomina «persones del medi polític», per entendre que aquella és més exacta i expressiva en castellà. Així mateix s'ha mantingut, en la mesura que ha sigut possible, el règim vigent, mentre no siga contrari a la nova ordenació comunitària, a fi de reduir els costos d'adaptació dels subjectes obligats. Finalment, s'han elevat de rang diverses previsions contingudes en el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, aprovat per Reial Decret 925/1995, de 9 de juny, la qual cosa es tradueix en una llei notablement més extensa que, des d'un punt de vista crític, podria qualificar-se d'excessivament reglamentista. No obstant això, esta tècnica s'estima preferible per tractar-se de deures específics, imposats als subjectes obligats, que troben millor acomodament en normes de rang legal.

Finalment, cal assenyalar que es procedix a la unificació dels règims de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, i es posa fi a la dispersió actual. Conseqüentment amb els estàndards internacionals en matèria de prevenció del blanqueig de capitals, que han incorporat plenament la lluita contra el finançament del terrorisme, la Tercera Directiva, a diferència dels textos de 1991 i 2001, es refereix a «la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme».

A Espanya, la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, coexistix amb la Llei 12/2003, de 21 de maig, de Prevenció i Bloqueig del Finançament del Terrorisme. Com indica la seua denominació, la Llei 12/2003, de 21 de maig, no s'ha limitat a regular la congelació o bloqueig de fons potencialment vinculats al terrorisme, com va ser la intenció inicial, sinó que ha reproduït les obligacions de prevenció de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, la qual cosa resulta clarament disfuncional.

Per això, sense perjudici de mantindre la Llei 12/2003, de 21 de maig, quant al bloqueig, es procedix a regular de forma unitària en la present llei els aspectes preventius tant del blanqueig de capitals com del finançament del terrorisme. El bloqueig, com a decisió operativa, es mantindrà en l'àmbit del Ministeri de l'Interior. Al contrari, a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, situada orgànicament en la Secretaria d'Estat d'Economia i amb participació dels supervisors financers, s'atribueix la competència per a la incoació i instrucció dels expedients sancionadors per incompliment de les obligacions de prevenció. Això acabarà amb l'actual dualitat normativa. No obstant això, es manté la competència de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme per a acordar el bloqueig o congelació de fons quan hi haja motius que ho justifiquen.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte, definicions i àmbit d'aplicació.*

1. La present llei té com a objecte la protecció de la integritat del sistema financer i d'altres sectors d'activitat econòmica per mitjà de l'establiment d'obligacions de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

2. Als efectes de la present llei, es consideraran blanqueig de capitals les activitats següents:

a) La conversió o la transferència de béns, sabent que els dits béns procedeixen d'una activitat delictiva o de la participació en una activitat delictiva, amb el propòsit d'ocultar o encobrir l'origen il·lícit dels béns o d'ajudar persones que estiguen implicades a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes.

b) L'ocultació o l'encobriment de la naturalesa, l'origen, la localització, la disposició, el moviment o la propietat real de béns o drets sobre béns, sabent que els dits béns procedeixen d'una activitat delictiva o de la participació en una activitat delictiva.

c) L'adquisició, possessió o utilització de béns, sabent, en el moment de la recepció d'estos, que procedeixen d'una activitat delictiva o de la participació en una activitat delictiva.

d) La participació en alguna de les activitats mencionades en les lletres anteriors, l'associació per a cometre este tipus d'actes, les temptatives de perpetrar-les i el fet d'ajudar, instigar o aconsellar algú per a realitzar-les o facilitar la seua execució.

Hi haurà blanqueig de capitals encara que les conductes descrites en les lletres precedents siguen realitzades per la persona o persones que van cometre l'activitat delictiva que haja generat els béns.

Als efectes d'esta llei s'entendrà per béns procedents d'una activitat delictiva tot tipus d'actius l'adquisició o possessió dels quals tinga el seu origen en un delicte, tant materials com immaterials, mobles o immobles, tangibles o intangibles, així com els documents o instruments jurídics amb independència de la seua forma, incloses l'electrònica o la digital, que acrediten la propietat dels dits actius o un dret sobre estos, incloent-hi la quota defraudada en cas dels delictes contra la Hisenda Pública.

Es considerarà que hi ha blanqueig de capitals encara que les activitats que hagen generat els béns s'hagen desenrotllat en el territori d'un altre Estat.

3. Als efectes de la present llei, s'entendrà per finançament del terrorisme el subministrament, el depòsit, la distribució o l'arreglada de fons o béns, per qualsevol mitjà, de forma directa o indirecta, amb la intenció d'utilitzar-los o amb el coneixement que seran utilitzats, íntegrament o en part, per a la comissió de qualsevol dels delictes de terrorisme tipificats en el Codi Penal.

Es considerarà que hi ha finançament del terrorisme encara que el subministrament o l'arreglada de fons o béns s'hagen desenrotllat en el territori d'un altre Estat.

4. Als efectes d'esta llei i sense perjudici del que estableix la disposició addicional es consideraran països tercers equivalents aquells estats, territoris o jurisdiccions que, per establir requisits equivalents als de la legislació espanyola, siguen determinats per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

La qualificació com a país tercer equivalent d'un Estat, territori o jurisdicció s'entendrà en tot cas sense efecte retroactiu.

Article 2. *Subjectes obligats.*

1. La present llei serà aplicable als següents subjectes obligats:

a) Les entitats de crèdit.

b) Les entitats asseguradores autoritzades per a operar en el ram de vida i els corredors d'assegurances quan actuen en relació amb assegurances de vida o altres servicis relacionats amb inversions, amb les excepcions que s'establisquen reglamentàriament.

c) Les empreses de servicis d'inversió.

d) Les societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva i les societats d'inversió la gestió de les quals no estiga encomanada a una societat gestora.

e) Les entitats gestores de fons de pensions.

f) Les societats gestores d'entitats de capital-risc i les societats de capital-risc la gestió de les quals no estiga encomanada a una societat gestora.

g) Les societats de garantia recíproca.

h) Les entitats de pagament.

i) Les persones que exercisquen professionalment activitats de canvi de moneda.

j) Els servicis postals respecte de les activitats de gir o transferència.

k) Les persones dedicades professionalment a la intermediació en la concessió de préstecs o crèdits, així com les persones que, sense haver obtingut autorització com a establiments financers de crèdit, exercisquen professionalment alguna de les activitats a què es referix la disposició addicional primera de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

l) Els promotors immobiliaris i els qui exercisquen professionalment activitats d'agència, comissió o intermediació en la compravenda de béns immobles.

m) Els auditors de comptes, comptables externs o assessors fiscals.

n) Els notaris i els registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles.

ñ) Els advocats, procuradors o altres professionals independents quan participen en la concepció, realització o assessorament d'operacions per compte de clients relatives a la compravenda de béns immobles o entitats comercials, la gestió de fons, valors o altres actius, l'obertura o gestió de comptes corrents, comptes d'estalvis o comptes de valors, l'organització de les aportacions necessàries per a la creació, el funcionament o la gestió d'empreses o la creació, el funcionament o la gestió de fideïcomisos («trusts»), societats o estructures anàlogues, o quan actuen per compte de clients en qualsevol operació financera o immobiliària.

o) Les persones que amb caràcter professional i d'acord amb la normativa específica que en cada cas siga aplicable presten els següents servicis a tercers: constituir societats o altres persones jurídiques; exercir funcions de direcció o secretaria d'una societat, soci d'una associació o funcions semblants en relació amb altres persones jurídiques o disposar que una altra persona exercisca les dites funcions; facilitar un domicili social o una direcció comercial, postal, administrativa i altres servicis afins a una societat, una associació o qualsevol altre instrument o persona jurídics; exercir funcions de fideïcomissari en un fideïcomís («trust») exprés o en un instrument jurídic semblant o disposar que una altra persona exercisca les dites funcions; o exercir funcions d'accionista per compte d'una altra persona, exceptuant les societats que cotitzen en un mercat regulat i estiguen subjectes a requisits d'informació conformes amb el dret comunitari o a normes internacionals equivalents, o disposar que una altra persona exercisca les dites funcions.

p) Els casinos de joc.

q) Les persones que comercien professionalment amb joies, pedres o metalls preciosos.

r) Les persones que comercien professionalment amb objectes d'art o antiguitats.

s) Les persones que exercisquen professionalment les activitats a què es referix l'article 1 de la Llei 43/2007, de 13 de desembre, de Protecció dels Consumidors en la Contractació de Béns amb Oferta de Restitució del Preu.

t) Les persones que exercisquen activitats de depòsit, custòdia o transport professional de fons o mitjans de pagament.

u) Les persones responsables de la gestió, explotació i comercialització de loteries o altres jocs d'atzar respecte de les operacions de pagament de premis.

v) Les persones físiques que realitzen moviments de mitjans de pagament, en els termes establits en l'article 34.

w) Les persones que comercien professionalment amb béns, en els termes establits en l'article 38.

x) Les fundacions i associacions, en els termes establits en l'article 39.

y) Els gestors de sistemes de pagament i de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats, així com els gestors de targetes de crèdit o dèbit emeses per altres entitats, en els termes establits en l'article 40.

S'entendran subjectes a la present llei les persones o entitats no residents que, a través de sucursals o agents o per mitjà de prestació de servicis sense establiment permanent, desenrotllen a Espanya activitats de la mateixa naturalesa a les de les persones o entitats esmentades en els paràgrafs anteriors.

2. Tenen la consideració de subjectes obligats les persones físiques o jurídiques que exercisquen les activitats mencionades en l'apartat precedent. No obstant això, quan les persones físiques actuen en qualitat d'empleats d'una persona jurídica, o li presten servicis permanents o esporàdics, les obligacions imposades per esta llei recauran sobre la dita persona jurídica respecte dels servicis prestats.

Els subjectes obligats quedaran, així mateix, sotmesos a les obligacions establides en la present llei respecte de les operacions realitzades a través d'agents o altres persones que actuen com a mediadors o intermediaris d'aquells.

3. Reglamentàriament podran excloure's aquelles persones que realitzen activitats financeres amb caràcter ocasional o de manera molt limitada quan hi haja escàs risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

4. Als efectes d'esta llei, es consideraran entitats financeres els subjectes obligats mencionats en les lletres a) a i) de l'apartat 1 d'este article.

CAPÍTOL II

De la diligència deguda

Secció 1a. *Mesures normals de diligència deguda*

Article 3. *Identificació formal.*

1. Els subjectes obligats identificaran totes aquelles persones físiques o jurídiques que pretenguen establir relacions de negoci o intervenir en qualssevol operacions.

En cap cas els subjectes obligats mantindran relacions de negoci o realitzaran operacions amb persones físiques o jurídiques que no hagen sigut degudament identificades. Queda prohibida, en particular, l'obertura, contractació o manteniment de comptes, llibretes, actius o instruments numerats, xifrats, anònims o amb noms ficticis.

2. Amb caràcter previ a l'establiment de la relació de negocis o a l'execució de qualssevol operacions, els subjectes obligats comprovaran la identitat dels intervinents per mitjà de documents fefaents. En el supòsit de no poder comprovar la identitat dels intervinents per mitjà de documents fefaents en un primer moment, es podrà tindre en consideració el que estableix l'article 12, llevat que hi haja elements de risc en l'operació.

Reglamentàriament s'establiran els documents que hagen de reputar-se fefaents a l'efecte d'identificació.

3. En l'àmbit de l'assegurança de vida, la comprovació de la identitat de l'acceptant haurà de realitzar-se amb caràcter previ a la celebració del contracte. La comprovació de la identitat del beneficiari de l'assegurança de vida haurà de realitzar-se en tot cas amb caràcter previ al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici dels drets de rescat, bestreta o pignoració conferits per la pòlissa.

Article 4. *Identificació del titular real.*

1. Els subjectes obligats identificaran el titular real i adoptaran mesures adequades a fi de comprovar-ne la identitat amb caràcter previ a l'establiment de relacions de negoci o a l'execució de qualssevol operacions.

2. Als efectes de la present llei, s'entendrà per titular real:

a) La persona o persones físiques pel compte de la qual es pretenga establir una relació de negocis o intervindre en qualssevol operacions.

b) La persona o persones físiques que en últim terme posseïsquen o controlen, directament o indirectament, un percentatge superior al 25 per cent del capital o dels drets de vot d'una persona jurídica, o que per altres mitjans exercisquen el control, directe o indirecte, de la gestió d'una persona jurídica. S'exceptuen les societats que cotitzen en un mercat regulat de la Unió Europea o de països tercers equivalents.

c) La persona o persones físiques que siguen titulars o exercisquen el control del 25 per cent o més dels béns d'un instrument o persona jurídics que administre o distribuïska fons, o, quan els beneficiaris estiguen encara per designar, la categoria de persones en benefici de les quals s'ha creat o actua principalment la persona o l'instrument jurídic.

3. Els subjectes obligats demanaran informació dels clients per a determinar si estos actuen per compte propi o de tercers. Quan hi haja indicis o certesa que els clients no actuen per compte propi, els subjectes obligats demanaran la informació precisa a fi de conèixer la identitat de les persones per compte de les quals actuen aquells.

4. Els subjectes obligats adoptaran mesures adequades a l'efecte de determinar l'estructura de propietat o de control de les persones jurídiques.

Els subjectes obligats no establiran o mantindran relacions de negoci amb persones jurídiques l'estructura de propietat o de control dels quals no haja pogut determinar-se. Si es tracta de societats les accions de les quals estiguen representades per mitjà de títols al portador, s'aplicarà la prohibició anterior llevat que el subjecte obligat determine per altres mitjans l'estructura de propietat o de control. Esta prohibició no serà aplicable a la conversió dels títols al portador en títols nominatius o en anotacions en compte.

Article 5. *Propòsit i índole de la relació de negocis.*

Els subjectes obligats obtindran informació sobre el propòsit i índole prevista de la relació de negocis. En particular, els subjectes obligats demanaran dels seus clients informació a fi de conèixer la naturalesa de la seua activitat professional o empresarial i adoptaran mesures dirigides a comprovar raonablement la veracitat de la dita informació.

Estes mesures consistiran en l'establiment i aplicació de procediments de verificació de les activitats declarades pels clients. Els dits procediments tindran en compte el diferent nivell de risc i es basaran en l'obtenció dels clients de documents que tinguen relació amb l'activitat declarada o en l'obtenció d'informació sobre esta aliena al mateix client.

Article 6. *Seguiment continu de la relació de negocis.*

Els subjectes obligats aplicaran mesures de seguiment continu a la relació de negocis, incloent-hi l'escrutini de les operacions efectuades al llarg de la dita relació a fi de garantir que coincidisquen amb el coneixement que tinga el subjecte obligat del client i del seu perfil empresarial i de risc, incloent-hi l'origen dels fons i garantir que els documents, dades i informació de què es dispose estiguen actualitzats.

Article 7. *Aplicació de les mesures de diligència deguda.*

1. Els subjectes obligats aplicaran cada una de les mesures de diligència deguda previstes en els precedents articles, però podran determinar el grau d'aplicació de les mesures establides en els articles 4, 5 i 6 en funció del risc i depenent del tipus de client, relació de negocis, producte o operació. Estos aspectes seran recollits en la política expressa d'admissió de clients a què es referix l'article 26.

Els subjectes obligats hauran d'estar en condicions de demostrar a les autoritats competents que les mesures adoptades tenen l'abast adequat en vista del risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme per mitjà d'una anàlisi prèvia de risc que en tot cas haurà de constar per escrit.

En tot cas, els subjectes obligats aplicaran les mesures de diligència deguda quan concórreguen indicis de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, amb independència de qualsevol excepció, exempció o llindar, o quan hi haja dubtes sobre la veracitat o adequació de les dades obtingudes amb anterioritat.

2. Sense perjudi del que disposa el paràgraf segon de l'article 3.1, els subjectes obligats no sols aplicaran les mesures de diligència deguda previstes en este capítol a tots els nous clients sinó, així mateix, als clients existents, en funció d'una anàlisi del risc.

En tot cas, els subjectes obligats aplicaran als clients existents les mesures de diligència deguda quan es procedisca a la contractació de nous productes o quan es produïsca una operació significativa pel seu volum o complexitat.

El que disposa este apartat s'entendrà sense perjudi de la responsabilitat exigible per l'incompliment d'obligacions vigents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei.

3. Els subjectes obligats no establiran relacions de negoci ni executaran operacions quan no puguin aplicar les mesures de diligència deguda previstes en esta llei. Quan s'aprecie la impossibilitat en el curs de la relació de negocis, els subjectes obligats posaran fi a esta, i realitzaran l'examen especial a què es referix l'article 17.

La negativa a establir relacions de negoci o a executar operacions o la terminació de la relació de negocis per impossibilitat d'aplicar les mesures de diligència deguda previstes en esta llei no comportarà, llevat que hi haja enriquiment injust, cap tipus de responsabilitat per als subjectes obligats.

4. Els subjectes obligats aplicaran les mesures de diligència deguda establides en este capítol als fideïcomisos («trusts») o altres instruments jurídics o masses patrimonials que, no obstant no tindre personalitat jurídica, puguin actuar en el tràfic econòmic.

5. Els casinos de joc identificaran i comprovaran per mitjà de documents fefaents la identitat de totes les persones que pretenguen accedir a l'establiment. La identitat d'estes persones serà registrada, sense perjudi del compliment del que disposa l'article 25.

Així mateix, els casinos de joc identificaran totes les persones que pretenguen realitzar les operacions següents:

- a) L'entrega als clients de xecs com a conseqüència d'operacions de canvi de fitxes.
 - b) Les transferències de fons realitzades pels casinos a petició dels clients.
 - c) L'expedició pels casinos de certificacions acreditatives de guanys obtinguts pels jugadors.
 - d) La compra o venda de fitxes de joc per un valor igual o superior a 2.000 euros.
- L'aplicació pels casinos de joc del que estableix este apartat permetrà entendre complides les mesures de diligència deguda exigides en la present llei.

Article 8. *Aplicació per tercers de les mesures de diligència deguda.*

1. Els subjectes obligats podran recórrer a tercers sotmesos a la present llei per a l'aplicació de les mesures de diligència deguda previstes en esta secció, a excepció del seguiment continu de la relació de negocis.

No obstant això, els subjectes obligats mantindran la plena responsabilitat respecte de la relació de negocis o operació, encara que l'incompliment siga imputable al tercer, sense perjudi, si és el cas, de la responsabilitat d'este.

2. Els subjectes obligats podran recórrer a tercers sotmesos a la legislació de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme d'altres estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents, encara que els documents o dades exigides en aquells siguin diferents dels previstos en la present llei.

Queda prohibit el recurs a tercers domiciliats en països tercers no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopte la decisió a què es referix la disposició addicional d'esta llei.

3. El recurs a tercers per a l'aplicació de les mesures de diligència deguda exigirà la prèvia conclusió d'un acord escrit entre el subjecte obligat i el tercer, en el qual es formalitzen les respectives obligacions.

Els tercers posaran a immediata disposició del subjecte obligat la informació obtinguda en aplicació de les mesures de diligència deguda. Així mateix, els tercers remetran al subjecte obligat, a instàncies d'este, còpia de la documentació pertinent d'acord amb esta secció.

4. El que disposa el present article no serà aplicable a les relacions d'externalització o agència quan, en virtut d'un acord contractual, el proveïdor de servicis d'externalització o agent haja de ser considerat com a part del subjecte obligat.

Els subjectes obligats, sense perjudi de mantindre la plena responsabilitat respecte del client, podran acceptar les mesures de diligència deguda practicades per les seues filials o sucursals domiciliades a Espanya o en tercers països.

Secció 2a. *Mesures simplifiades de diligència deguda*

Article 9. *Mesures simplifiades de diligència deguda respecte de clients.*

1. Sense perjudi del que disposa el paràgraf tercer de l'article 7.1, els subjectes obligats queden autoritzats a no aplicar les mesures de diligència deguda previstes en els articles 3.2, 4, 5 i 6 respecte dels clients següents:

- a) Les entitats de dret públic dels estats membres de la Unió Europea o de països tercers equivalents.
- b) Les entitats financeres domiciliades en la Unió Europea o en països tercers equivalents que siguen objecte de supervisió per a garantir el compliment de les mesures de diligència deguda.
- c) Les societats amb cotització en borsa els valors de les quals s'admeten a negociació en un mercat regulat de la Unió Europea o de països tercers equivalents.

Queda prohibida l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda en el cas de països tercers no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopte la decisió a què es referix la disposició addicional d'esta llei.

Mitjançant una orde del ministre d'Economia i Hisenda podrà excloure's l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda respecte de determinats clients.

2. Reglamentàriament, podrà autoritzar-se l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda respecte d'altres clients que comporten un risc escàs de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

3. Els subjectes obligats hauran de reunir en tot cas la informació suficient per a determinar si el client pot acollir-se a una de les excepcions previstes en este article.

Article 10. *Mesures simplifiades de diligència deguda respecte de productes o operacions.*

1. Sense perjudi del que disposa el paràgraf tercer de l'article 7.1, els subjectes obligats queden autoritzats a no aplicar les mesures de diligència deguda previstes en els articles 3.2, 4, 5 i 6 respecte dels següents productes o operacions:

- a) Les pòlisses d'assegurança de vida la prima anual de les quals no excedisca 1.000 euros o la prima única de la qual no excedisca 2.500 euros, llevat que s'aprecie fraccionament de l'operació.
- b) Els instruments de previsió social complementària enumerats en l'article 51 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de No-residents i

sobre el Patrimoni, sempre que la liquiditat es trobe limitada als supòsits previstos en la normativa de plans i fons de pensions i no puguin servir de garantia per a un préstec.

c) Les assegurances col·lectives que instrumenten compromisos per pensions a què es referix la disposició addicional primera del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, sempre que complisquen els requisits següents:

1r. Que instrumenten compromisos per pensions que tinguen el seu origen en un conveni col·lectiu o en un expedient de regulació d'ocupació aprovat per l'autoritat laboral corresponent.

2n. Que no admeten el pagament de primes per part del treballador assegurat que, sumades a les abonades per l'empresari beneficiari de l'assegurança, suposen un import superior als límits establits per l'article 52.1.b) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, per als instruments de previsió social complementària enumerats en l'article 51.

3r. Que no puguin servir de garantia per a un préstec i no prevegen altres supòsits de rescat diferents dels excepcionals de liquiditat arreglats en la normativa de plans de pensions o als arreglats en l'article 29 del Reial Decret 1588/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament sobre la instrumentació dels compromisos per pensions de les empreses amb els treballadors i beneficiaris.

d) Els diners electrònics, en els termes que es determinen reglamentàriament.

2. Els subjectes obligats a què es referix l'article 2.1.b) queden autoritzats a no aplicar les mesures de diligència deguda previstes en l'article 6 respecte de les primes d'assegurances de vida que s'abonen per mitjà de transferència, domiciliació bancària o xec nominatiu d'una entitat de crèdit domiciliada a Espanya, la Unió Europea o a països tercers equivalents. Esta previsió s'entendrà sense perjudici de l'aplicació de les mesures de diligència deguda amb caràcter previ a l'establiment de la relació de negocis o al pagament de la prestació derivada del contracte o a l'exercici dels drets de rescat, bestreta o pignoració conferits per la pòlissa.

3. Reglamentàriament podrà autoritzar-se l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda respecte d'altres productes o operacions que comporten un risc escàs de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

Així mateix, reglamentàriament podrà autoritzar-se la no-aplicació de totes o algunes de les mesures de diligència deguda en relació amb aquelles operacions que no excedisquen un llindar quantitatiu, bé singular, bé acumulat per períodes temporals, que, amb caràcter general, no superarà els 1.000 euros.

En particular, podrà autoritzar-se l'aplicació de mesures simplifiades de diligència deguda, en els termes que reglamentàriament es determinen, en les pòlisses del ram de vida que garantisquen exclusivament el risc de defunció, incloent-hi les que incloguen a més garanties complementàries d'indemnització pecuniàries per invalidesa permanent o parcial, total o absoluta o incapacitat temporal.

4. Els subjectes obligats hauran de reunir en tot cas la informació suficient per a determinar si resulten aplicables les excepcions previstes en este article.

Secció 3a. *Mesures reforçades de diligència deguda*

Article 11. *Mesures reforçades de diligència deguda.*

Els subjectes obligats aplicaran, a més de les mesures normals de diligència deguda, mesures reforçades en els supòsits previstos en la present secció, i en qualssevol altres que, per presentar un alt risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, es determinen reglamentàriament.

Així mateix, els subjectes obligats aplicaran, en funció d'una anàlisi del risc, mesures reforçades de diligència deguda en aquelles situacions que per la seua mateixa naturalesa puguin presentar un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del

terrorisme. En tot cas, tindran esta consideració l'activitat de banca privada, els servicis d'enviament de diners i les operacions de canvi de moneda estrangera.

Reglamentàriament podran concretar-se les mesures reforçades de diligència deguda exigibles en les àrees de negoci o activitats que presenten un risc més elevat de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

Article 12. *Relacions de negoci i operacions no presencials.*

1. Els subjectes obligats podran establir relacions de negoci o executar operacions a través de mitjans telefònics, electrònics o telemàtics amb clients que no es troben físicament presents, sempre que concórrega alguna de les circumstàncies següents:

- a) La identitat del client quede acreditada de conformitat amb el que disposa la normativa aplicable sobre firma electrònica.
- b) El primer ingrés procedisca d'un compte a nom del mateix client obert en una entitat domiciliada a Espanya, a la Unió Europea o en països tercers equivalents.
- c) Es verifiquen els requisits que es determinen reglamentàriament.

En tot cas, en el termini d'un mes des de l'establiment de la relació de negoci, els subjectes obligats hauran d'obtindre d'estos clients una còpia dels documents necessaris per a practicar la diligència deguda.

Quan s'aprecien discrepàncies entre les dades facilitades pel client i una altra informació accessible o en poder del subjecte obligat, serà preceptiu procedir a la identificació presencial.

Els subjectes obligats adoptaran mesures addicionals de diligència deguda quan en el curs de la relació de negoci aprecien riscos superiors al risc mitjà.

2. Els subjectes obligats establiran polítiques i procediments per a afrontar els riscos específics associats amb les relacions de negoci i operacions no presencials.

Article 13. *Corresponsalia bancària transfronterera.*

1. Respecte a les relacions de corresponsalia bancària transfronterera amb entitats clients de tercers països, les entitats de crèdit hauran d'aplicar les mesures següents:

- a) Reunir sobre l'entitat client informació suficient per a comprendre la naturalesa de les seues activitats i determinar, a partir d'informació de domini públic, la seua reputació i la qualitat de la seua supervisió.
- b) Avaluar els controls contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme de què dispose l'entitat client.
- c) Obtindre autorització de l'immediat nivell directiu, com a mínim, abans d'establir noves relacions de corresponsalia bancària.
- d) Documentar les responsabilitats respectives de cada entitat.

2. Les entitats de crèdit no establiran o mantindran relacions de corresponsalia amb bancs pantalla. Així mateix, les entitats de crèdit adoptaran mesures adequades per a assegurar que no entaulen o mantenen relacions de corresponsalia amb un banc del qual es coneix que permet l'ús dels seus comptes per bancs pantalla.

A estos efectes s'entendrà per banc pantalla l'entitat de crèdit, o entitat que exercisca una activitat semblant, constituïda en un país en què no tinga una presència física que permeta exercir una verdadera gestió i direcció i que no siga filial d'un grup financer regulat.

3. Les entitats de crèdit subjectes a la present llei no establiran o mantindran relacions de corresponsalia que, directament o través d'un subcompte, permeten executar operacions als clients de l'entitat de crèdit representada.

4. Les disposicions del present article seran així mateix aplicables a les entitats de pagament.

Article 14. *Persones amb responsabilitat pública.*

1. Els subjectes obligats aplicaran mesures reforçades de diligència deguda en les relacions de negoci o operacions de persones amb responsabilitat pública.

Es consideraran persones amb responsabilitat pública aquelles persones físiques que exercisquen o hagen exercit funcions públiques importants en altres estats membres de la Unió Europea o en tercers països, així com els seus familiars més pròxims i persones reconegudes com a pròximes.

A estos efectes s'entendrà:

a) Per persones físiques que exercisquen o hagen exercit funcions públiques importants: els caps d'Estat, caps de Govern, ministres, secretaris d'Estat o subsecretaris; els parlamentaris; els magistrats de tribunals suprems, tribunals constitucionals o altres altes instàncies judicials les decisions dels quals no admeten normalment recurs, excepte en circumstàncies excepcionals, incloent-hi els membres equivalents del ministeri fiscal; els membres de tribunals de comptes o de consells de bancs centrals; els ambaixadors i encarregats de negocis; l'alt personal militar de les Forces Armades; i els membres dels òrgans d'administració, de gestió o de supervisió d'empreses de titularitat pública.

Estes categories comprendran, si és el cas, càrrecs exercits a escala comunitària i internacional. Cap d'estes categories inclourà empleats públics de nivells intermedis o inferiors.

Sense perjudi de l'aplicació, basant-se en una anàlisi del risc, de mesures reforçades de diligència deguda, quan una persona haja deixat d'exercir una funció pública important durant almenys dos anys, no serà obligatòria la seua consideració com a persona amb responsabilitat pública.

b) Per familiars més pròxims: el cònjuge o la persona a qui es trobe lligat de forma estable per anàloga relació d'afectivitat, així com els pares i fills, i els cònjuges o persones lligades als fills de forma estable per anàloga relació d'afectivitat.

c) Per persones reconegudes com a pròximes: tota persona física de què siga notori que tinga la titularitat o el control d'un instrument o persona jurídics conjuntament amb alguna de les persones mencionades en la lletra a), o mantinga un altre tipus de relacions empresarials estretes amb estes, o tinga la titularitat o el control d'una persona o instrument jurídics que notòriament s'haja constituït en benefici d'estes.

2. A més de les mesures normals de diligència deguda, en les relacions de negoci o operacions de persones amb responsabilitat pública els subjectes obligats hauran de:

a) Aplicar procediments adequats en funció del risc a fi de determinar si l'intervinent o el titular real és una persona amb responsabilitat pública. Els dits procediments s'inclouran en la política expressa d'admissió de clients a què es referix l'article 26.1.

b) Obtindre l'autorització de l'immediat nivell directiu, com a mínim, per a establir relacions de negocis amb persones amb responsabilitat pública.

c) Adoptar mesures adequades a fi de determinar l'origen del patrimoni i dels fons amb què es durà a terme la relació de negocis o l'operació.

d) Dur a terme un seguiment reforçat i permanent de la relació de negocis.

Reglamentàriament podrà exceptuar-se per a determinades categories de subjectes obligats l'aplicació de totes o algunes de les mesures previstes en les lletres anteriors.

3. Quan, per concórrer les circumstàncies previstes en l'article 17, siga procedent l'examen especial, els subjectes obligats adoptaran les mesures adequades per a apreciar l'eventual participació en el fet o l'operació de qui tinga o haja tingut durant els dos anys anteriors la condició de càrrec públic representatiu o alt càrrec de les administracions públiques espanyoles, o dels seus familiars més pròxims i persones reconegudes com a pròximes.

Article 15. *Tractament de dades de persones amb responsabilitat pública.*

1. A fi de complir a les mesures establides en l'article anterior, els subjectes obligats podran procedir a la creació de fitxers on es continguen les dades identificatives de les persones amb responsabilitat pública, encara que no mantinguen amb estes una relació de negocis.

A este efecte, els subjectes obligats podran demanar la informació disponible sobre les persones amb responsabilitat pública sense comptar amb el consentiment de l'interessat, encara que la dita informació no es trobe disponible en fonts accessibles al públic.

Les dades contingudes en els fitxers creats pels subjectes obligats únicament podran ser utilitzades per al compliment de les mesures reforçades de diligència deguda previstes en esta llei.

2. Serà igualment possible la creació per tercers diferents dels subjectes obligats de fitxers en què s'incloguen les dades identificatives dels qui tinguen la condició de persones amb responsabilitat pública amb l'exclusiva finalitat de col·laborar amb els subjectes obligats en el compliment de les mesures reforçades de diligència deguda.

Els qui creen estos fitxers no podran emprar les dades per a cap altra finalitat diferent de l'assenyalada en el paràgraf anterior.

3. El tractament i cessió de les dades a què es referixen els dos apartats anteriors quedarà subjecte al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i la seua normativa de desplegament.

No obstant això, no serà necessari informar els afectats sobre la inclusió de les seues dades en els fitxers a què es referix este article.

4. Els subjectes obligats i els tercers a què es referix l'apartat 2 hauran d'establir procediments que permeten l'actualització contínua de les dades contingudes en els fitxers relatius a les persones amb responsabilitat pública.

En tot cas, hauran d'implantar-se sobre el fitxer les mesures de seguretat de nivell alt previstes en la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 16. *Productes o operacions propícies a l'anonimat i nous desenrotllaments tecnològics.*

Els subjectes obligats prestaran especial atenció a tot risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme que puga derivar-se de productes o operacions propícies a l'anonimat, o de nous desenrotllaments tecnològics, i prendran mesures adequades a fi d'impedir-ne l'ús per a fins de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

En estos casos, els subjectes obligats efectuaran una anàlisi específica dels possibles riscos en relació amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, que haurà de documentar-se i estar a disposició de les autoritats competents.

CAPÍTOL III

De les obligacions d'informació

Article 17. *Examen especial.*

Els subjectes obligats examinaran amb especial atenció qualsevol fet o operació, amb independència de la seua quantia, que, per la seua naturalesa, puga estar relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, ressenyant per escrit els resultats de l'examen. En particular, els subjectes obligats examinaran amb especial atenció tota operació o pauta de comportament complexa, inusual o sense un propòsit econòmic o lícit aparent, o que presente indicis de simulació o frau. A l'establir les mesures de control intern a què es referix l'article 26, els subjectes obligats concretaran la manera en què caldrà complir este deure d'examen especial, que inclourà l'elaboració i difusió entre els seus directius, empleats i agents d'una relació d'operacions susceptibles d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, la periòdica

revisió d'esta relació i la utilització d'aplicacions informàtiques apropiades, tenint en compte el tipus d'operacions, sector de negoci, àmbit geogràfic i volum de la informació.

Reglamentàriament, podran determinar-se operacions que seran en tot cas objecte d'examen especial pels subjectes obligats.

Article 18. *Comunicació per indicati.*

1. Els subjectes obligats comunicaran, per iniciativa pròpia, al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara en avant, el Servei Executiu de la Comissió) qualsevol fet o operació, inclús la mera temptativa, respecte del qual, després de l'examen especial a què es referix l'article precedent, hi haja indicati o certa que està relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

En particular, es comunicaran al Servei Executiu de la Comissió les operacions que, en relació amb les activitats assenyalades en l'article 1, mostren una falta de correspondència ostensible amb la naturalesa, volum d'activitat o antecedents operatius dels clients, sempre que en l'examen especial previst en l'article precedent no s'aprecie justificació econòmica, professional o de negoci per a la realització de les operacions.

2. Les comunicacions a què es referix l'apartat precedent s'efectuaran sense dilació, de conformitat amb els procediments corresponents segons l'article 26 i contindran, en tot cas, la informació següent:

a) Relació i identificació de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i concepte de la seua participació en esta.

b) Activitat coneguda de les persones físiques o jurídiques que participen en l'operació i correspondència entre l'activitat i l'operació.

c) Relació d'operacions vinculades i dates a què es referixen amb indicació de la seua naturalesa, moneda en què es realitzen, quantia, lloc o llocs d'execució, finalitat i instruments de pagament o cobrament utilitzats.

d) Gestions realitzades pel subjecte obligat comunicant per a investigar l'operació comunicada.

e) Exposició de les circumstàncies de tota índole de què puga inferir-se l'indici o certa de relació amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme, o que posen de manifest la falta de justificació econòmica, professional o de negoci per a la realització de l'operació.

f) Qualsevol altres dades rellevants per a la prevenció del blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme que es determinen reglamentàriament.

En tot cas, la comunicació al Servei Executiu de la Comissió estarà precedida d'un procés estructurat d'examen especial de l'operació de conformitat amb el que estableix l'article 17. En els casos en què el Servei Executiu de la Comissió estime que l'examen especial realitzat resulta insuficient, tornarà la comunicació al subjecte obligat a l'efecte que este aprofundisca en l'examen de l'operació, en la qual s'expressaran succintament els motius de la devolució i el contingut a examinar.

En el cas d'operacions merament intentades, el subjecte obligat registrarà l'operació com a no executada, i comunicarà al Servei Executiu de la Comissió la informació que s'haja pogut obtenir.

3. La comunicació per indicati serà efectuada pels subjectes obligats en el suport i amb el format que determine el Servei Executiu de la Comissió.

4. Els directius o empleats dels subjectes obligats podran comunicar directament al Servei Executiu de la Comissió les operacions que conegueren i respecte de les quals estimen que concorren indicis o certa d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme, en els casos en què, havent sigut posades de manifest internament, el subjecte obligat no haja informat el directiu o empleat i li haja comunicat el curs que ha donat a la seua comunicació.

Article 19. *Abstenció d'execució.*

1. Els subjectes obligats s'abstindran d'executar qualsevol operació de les assenyalades en l'article precedent.

No obstant això, quan la dita abstenció no siga possible o puga dificultar la investigació, els subjectes obligats podran executar l'operació, efectuant immediatament una comunicació de conformitat amb el que estableix l'article 18. La comunicació al Servei Executiu de la Comissió exposarà, a més de la informació a què es referix l'article 18.2, els motius que van justificar l'execució de l'operació.

2. Als efectes d'esta llei s'entendrà per justa causa que motive la negativa a l'autorització del notari o el seu deure d'abstenció la presència en l'operació bé de diversos indicadors de risc dels assenyalats per l'òrgan centralitzat de prevenció o bé d'indici manifest de simulació o frau de llei. Per a això, i sense perjudici del que disposa l'article 24, el notari demanarà del client les dades necessàries per a valorar la concurrència d'estos indicadors o circumstàncies en l'operació.

Respecte dels registradors, l'obligació d'abstenció a què es referix este article en cap cas impedirà la inscripció de l'acte o negoci jurídic en els registres de la propietat, mercantil o de béns mobles.

Article 20. *Comunicació sistemàtica.*

1. En tot cas, els subjectes obligats comunicaran al Servei Executiu de la Comissió amb la periodicitat que es determine les operacions que s'establisquen reglamentàriament.

Sense perjudici d'això, quan les operacions subjectes a comunicació sistemàtica presenten indicis o certesa d'estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, caldrà ajustar-se al que disposen els articles 17, 18 i 19.

Reglamentàriament, podrà exceptuar-se de l'obligació de comunicació sistemàtica d'operacions determinades categories de subjectes obligats.

Si no hi ha operacions susceptibles de comunicació, els subjectes obligats comunicaran esta circumstància al Servei Executiu de la Comissió amb la periodicitat que es determine reglamentàriament.

2. La comunicació sistemàtica d'operacions serà efectuada pels subjectes obligats en el suport i amb el format que determine el Servei Executiu de la Comissió.

Article 21. *Col·laboració amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i amb els seus òrgans de suport.*

1. Els subjectes obligats facilitaran la documentació i informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport els requerisquen per a l'exercici de les seues competències.

Els requeriments necessitaran la documentació que haja de ser aportada o els aspectes sobre els quals s'hagen d'emetre informes i indicaran expressament el termini en què hagen de ser atesos. Transcorregut el termini per a la remissió de la documentació o informació requerida sense que esta haja sigut aportada o quan s'aporte de manera incompleta per omissió de dades que impedisquen examinar la situació degudament, s'entendrà incomplida l'obligació establida en el present article.

2. Els subjectes obligats establiran, en el marc de les mesures de control intern a què es referix l'article 26, sistemes que els permeten respondre de forma completa i diligent les sol·licituds d'informació que els curse la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, els seus òrgans de suport o altres autoritats legalment competents sobre si mantenen o han mantingut al llarg dels deu anys anteriors relacions de negocis amb determinades persones físiques o jurídiques i sobre la naturalesa de les dites relacions.

Article 22. *No subjecció.*

Els advocats no estaran sotmesos a les obligacions establides en els articles 7.3, 18 i 21 respecte a la informació que reben d'un dels seus clients o obtinguen sobre ell al determinar la posició jurídica en favor del seu client o exercir la seua missió de defensar el dit client en processos judicials o en relació amb ells, incloent-hi l'assessorament sobre la incoació o la forma d'evitar un procés, independentment de si han rebut o obtingut la dita informació abans, durant o després d'estos processos.

Sense perjudi del que estableix la present llei, els advocats guardaran el deure de secret professional de conformitat amb la legislació vigent.

Article 23. *Exempció de responsabilitat.*

La comunicació de bona fe d'informació a les autoritats competents d'acord amb la present llei pels subjectes obligats o, excepcionalment, pels seus directius o empleats, no constituirà violació de les restriccions sobre divulgació d'informació imposades per via contractual o per qualsevol disposició legal, reglamentària o administrativa, i no implicarà per als subjectes obligats, els seus directius o empleats cap tipus de responsabilitat.

Article 24. *Prohibició de revelació.*

1. Els subjectes obligats i els seus directius o empleats no revelaran al client ni a tercers que s'ha comunicat informació al Servei Executiu de la Comissió, o que s'està examinant o pot examinar-se alguna operació per si pot estar relacionada amb el blanqueig de capitals o amb el finançament del terrorisme.

Esta prohibició no inclourà la revelació a les autoritats competents, incloent-hi els òrgans centralitzats de prevenció, o la revelació per motius policials en el marc d'una investigació penal.

2. La prohibició establida en l'apartat precedent no impedirà:

a) La comunicació d'informació entre entitats financeres pertanyents al mateix grup. A estos efectes, caldrà ajustar-se a la definició de grup establida en l'article 42 del Codi de Comerç.

b) La comunicació d'informació entre els subjectes obligats a què es referixen els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1, quan exercisquen les seues activitats professionals, ja siga com a empleats o d'una altra manera, dins de la mateixa entitat jurídica o en una xarxa. S'entendrà per xarxa, a estos efectes, l'estructura més àmplia a què pertany la persona i que compartix una propietat, gestió o supervisió de compliment comú.

c) La comunicació d'informació, referida a un mateix client i a una mateixa operació en què intervinguen dos o més entitats o persones, entre entitats financeres o entre els subjectes obligats a què es referixen els paràgrafs m) i ñ) de l'article 2.1, sempre que pertanguen a la mateixa categoria professional i estiguen subjectes a obligacions equivalents quant al secret professional i a la protecció de dades personals. La informació intercanviada s'utilitzarà exclusivament a l'efecte de la prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Les excepcions establides en les lletres anteriors també seran aplicables a la comunicació d'informació entre persones o entitats domiciliades en la Unió Europea o en països tercers equivalents.

Queda prohibida la comunicació d'informació amb persones o entitats domiciliades en països tercers no qualificats com a equivalents o respecte dels quals la Comissió Europea adopte la decisió a què es referix la disposició addicional d'esta llei.

3. Quan els subjectes obligats a què es referixen les lletres m) i ñ) de l'article 2.1 intenten dissuadir un client d'una activitat il·legal, això no constituirà revelació a l'efecte del que disposa l'apartat primer.

Article 25. *Conservació de documents.*

1. Els subjectes obligats conservaran durant un període mínim de deu anys la documentació en què es formalitze el compliment de les obligacions establides en la present llei.

En particular, els subjectes obligats conservaran per al seu ús en tota investigació o anàlisi, en matèria de possibles casos de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, per part del Servei Executiu de la Comissió o de qualsevol altra autoritat legalment competent:

a) Còpia dels documents exigibles en aplicació de les mesures de diligència deguda, durant un període mínim de deu anys des de la terminació de la relació de negocis o l'execució de l'operació.

b) Original o còpia amb força probatòria dels documents o registres que acrediten adequadament les operacions, els intervinents en estes i les relacions de negoci, durant un període mínim de deu anys des de l'execució de l'operació o la terminació de la relació de negocis.

2. Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, emmagatzemaran les còpies dels documents d'identificació a què es referix l'article 3.2 en suports òptics, magnètics o electrònics que garantisquen la seua integritat, la correcta lectura de les dades, la impossibilitat de manipulació i la seua adequada conservació i localització.

En tot cas, el sistema d'arxivament dels subjectes obligats haurà d'assegurar l'adequada gestió i disponibilitat de la documentació, tant a l'efecte de control intern, com d'atenció dins del termini i la forma escaient als requeriments de les autoritats.

CAPÍTOL IV

Del control intern

Article 26. *Mesures de control intern.*

1. Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, aprovaran per escrit i aplicaran polítiques i procediments adequats en matèria de diligència deguda, informació, conservació de documents, control intern, avaluació i gestió de riscos, garantia del compliment de les disposicions pertinents i comunicació, a fi de previndre i impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme. Estes polítiques i procediments seran comunicats a les sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països.

Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, aprovaran per escrit i aplicaran una política expressa d'admissió de clients. La dita política inclourà una descripció d'aquells tipus de clients que podrien presentar un risc superior al risc mitjà en funció dels factors que determine el subjecte obligat d'acord amb els estàndards internacionals aplicables en cada cas. La política d'admissió de clients serà gradual, i s'adoptaran precaucions reforçades respecte d'aquells clients que presenten un risc superior al risc mitjà.

Quan hi haja un òrgan centralitzat de prevenció de les professions col·legiades subjectes a la present llei, correspondrà a este l'aprovació per escrit de la política expressa d'admissió de clients.

2. Els subjectes obligats designaran com a representant davant del Servei Executiu de la Comissió una persona que exercisca càrrec d'administració o direcció de la societat. En el cas d'empresaris o professionals individuals, serà representant davant del Servei Executiu de la Comissió el titular de l'activitat. Amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, la proposta de nomenament del representant, acompanyada d'una descripció detallada de la seua trajectòria professional, serà comunicada al Servei Executiu

de la Comissió que, de forma raonada, podrà formular inconvenients o observacions. El representant davant del Servei Executiu de la Comissió serà responsable del compliment de les obligacions d'informació establides en la present llei, i per a això tindrà accés sense cap limitació a qualsevol informació que es trobe en poder del subjecte obligat.

Els subjectes obligats establiran un òrgan adequat de control intern responsable de l'aplicació de les polítiques i procediments a què es referix l'apartat 1. L'òrgan de control intern, que comptarà, si és el cas, amb la representació de les distintes àrees de negoci del subjecte obligat, es reunirà, alçant acta expressa dels acords adoptats, amb la periodicitat que es determine en el procediment de control intern. Reglamentàriament es podran determinar les categories de subjectes obligats per a les quals no siga preceptiva la constitució d'un òrgan de control intern, de manera que les funcions d'este seran exercides en estos supòsits pel representant davant del Servei Executiu de la Comissió.

Per a l'exercici de les seues funcions, el representant davant del Servei Executiu de la Comissió i l'òrgan de control intern hauran de comptar amb els recursos materials, humans i tècnics necessaris. Reglamentàriament es determinarà per a determinades categories de subjectes obligats l'exigència de constitució d'unitats tècniques per al tractament i l'anàlisi de la informació.

Els òrgans de prevenció del blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme operaran, en tot cas, amb separació funcional del departament o unitat d'auditoria interna del subjecte obligat.

3. Els subjectes obligats, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, hauran d'aprovar un manual adequat de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, que es mantindrà actualitzat, amb informació completa sobre les mesures de control intern a què es referixen els apartats anteriors. Per a l'exercici de la seua funció de supervisió i inspecció, el manual estarà a disposició del Servei Executiu de la Comissió, que podrà proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments instant els subjectes obligats a adoptar les mesures correctores oportunes.

Els subjectes obligats podran remetre voluntàriament el seu manual al Servei Executiu de la Comissió, a l'efecte que este determine l'adequació de les mesures de control intern establides, o que es proposen establir. La conformitat del manual amb les recomanacions formulades pel Servei Executiu de la Comissió permetrà entendre complida l'obligació establida en el present apartat.

4. Les mesures de control intern previstes en este article podran establir-se a escala grupal, d'acord amb la definició arrellegada en l'article 24.2.a), sempre que la dita decisió es comunike al Servei Executiu de la Comissió, amb especificació dels subjectes obligats compresos dins de l'estructura del grup.

Article 27. Òrgans centralitzats de prevenció.

1. Mitjançant una orde del ministre d'Economia i Hisenda podrà acordar-se la constitució d'òrgans centralitzats de prevenció de les professions col·legiades subjectes a la present llei.

Els òrgans centralitzats de prevenció tindran per funció la intensificació i canalització de la col·laboració de les professions col·legiades amb les autoritats judicials, policials i administratives responsables de la prevenció i repressió del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, sense perjuí de la responsabilitat directa dels professionals incorporats com a subjectes obligats. El representant de l'òrgan centralitzat de prevenció tindrà la condició de representant dels professionals incorporats als efectes del que disposa l'article 26.2.

2. Els òrgans centralitzats de prevenció examinaran, per iniciativa pròpia o a petició dels professionals incorporats, les operacions a què es referix l'article 17, i les comunicaran al Servei Executiu de la Comissió quan concórreguen les circumstàncies establides en l'article 18. Els professionals incorporats hauran de facilitar a l'òrgan centralitzat de prevenció tota la informació que este els requerisca per a l'exercici de les seues funcions. Així mateix, de conformitat amb el que disposa l'article 21, els professionals incorporats

facilitaran tota la documentació i informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport els requerisquen, directament o per intermediació de l'òrgan centralitzat de prevenció, per a l'exercici de les seues competències.

3. A excepció dels funcionaris a què es referix l'article 2.1.n), la incorporació dels subjectes obligats als òrgans centralitzats de prevenció serà voluntària.

Article 28. *Examen extern.*

1. Les mesures de control intern a què es referix l'article 26 seran objecte d'examen anual per un expert extern.

Els resultats de l'examen seran consignats en un informe escrit que descriurà detalladament les mesures de control intern existents, valorarà la seua eficàcia operativa i proposarà, si és el cas, eventuais rectificacions o millores. No obstant això, en els dos anys successius a l'emissió de l'informe podrà este ser substituït per un informe de seguiment emés per l'expert extern, referit exclusivament a l'adequació de les mesures adoptades pel subjecte obligat per a resoldre les deficiències identificades.

Mitjançant una orde del ministre d'Economia i Hisenda podran aprovar-se els models a què hauran d'ajustar-se els informes emesos. L'informe s'eleva en el termini màxim de tres mesos des de la data d'emissió al consell d'administració o, si és el cas a l'òrgan d'administració o al principal òrgan directiu del subjecte obligat, que adoptarà les mesures necessàries per a resoldre les deficiències identificades.

2. Els subjectes obligats hauran d'encomanar la pràctica de l'examen extern a persones que reunisquen condicions acadèmiques i experiència professional que les facen idònies per a l'exercici de la funció.

Els qui pretenguen actuar com a experts externs hauran de comunicar-ho al Servei Executiu de la Comissió abans d'iniciar la seua activitat i informar este semestralment de la relació de subjectes obligats les mesures de control intern dels quals hagen examinat.

Els subjectes obligats no podran encomanar la pràctica de l'examen extern a aquelles persones físiques que els hagen prestat o presten qualsevol altra classe de servicis retribuïts durant els tres anys anteriors o posteriors a l'emissió de l'informe.

3. L'informe estarà en tot cas a disposició de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport durant els cinc anys següents a la data d'emissió.

4. L'obligació establida en este article no serà exigible als empresaris o professionals individuals.

Article 29. *Formació d'empleats.*

Els subjectes obligats adoptaran les mesures oportunes perquè els seus empleats tinguen coneixement de les exigències derivades d'esta llei.

Estes mesures inclouran la participació degudament acreditada dels empleats en cursos específics de formació permanent orientats a detectar les operacions que puguen estar relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme i instruir-los sobre la forma de procedir en estos casos. Les accions formatives seran objecte d'un pla anual que, dissenyat en funció dels riscos del sector de negoci del subjecte obligat, serà aprovat per l'òrgan de control intern.

Article 30. *Protecció i idoneïtat d'empleats, directius i agents.*

1. Els subjectes obligats adoptaran les mesures adequades per a mantindre la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagen realitzat una comunicació als òrgans de control intern.

Tota autoritat o funcionari prendrà les mesures apropiades a fi de protegir enfront de qualsevol amenaça o acció hostil els empleats, directius o agents dels subjectes obligats que comuniquen indicis de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

El representant a què es referix l'article 26.2 serà la persona que compareixerà en qualsevol classe de procediments administratius o judicials en relació amb les dades arreplegades en les comunicacions al Servei Executiu de la Comissió o qualsevol altra informació complementària que puga referir-se a aquelles quan s'estime imprescindible obtenir l'aclariment, complement o confirmació del mateix subjecte obligat.

2. Els subjectes obligats establiran per escrit i aplicaran polítiques i procediments adequats per a assegurar alts estàndards ètics en la contractació d'empleats, directius i agents.

Article 31. *Sucursals i filials en tercers països.*

1. Els subjectes obligats aplicaran en les seues sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països mesures de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme almenys equivalents a les establides pel dret comunitari.

El Servei Executiu de la Comissió podrà supervisar la idoneïtat d'estes mesures.

2. Quan el dret del tercer país no permeta l'aplicació de mesures equivalents a les establides pel dret comunitari, els subjectes obligats adoptaran respecte de les seues sucursals i filials amb participació majoritària mesures addicionals per a fer front eficaçment al risc de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, i informaran el Servei Executiu de la Comissió, que podrà proposar al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries la formulació de requeriments per a l'adopció de mesures de compliment obligatori.

La Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries (d'ara en avant, la Secretaria de la Comissió) informará la Comissió Europea d'aquells casos en què el dret del tercer país no permeta l'aplicació de mesures equivalents i en els quals es puga actuar en el marc d'un procediment acordat per a trobar una solució.

Article 32. *Protecció de dades de caràcter personal.*

1. El tractament de dades de caràcter personal, així com els fitxers, automatitzats o no, creats per al compliment de les disposicions d'esta llei se sotmetran al que disposa la Llei Orgànica 15/1999 i la seua normativa de desplegament.

2. No es requerirà el consentiment de l'interessat per al tractament de dades que siga necessari per al compliment de les obligacions d'informació a què es referix el capítol III.

Tampoc serà necessari el mencionat consentiment per a les comunicacions de dades previstes en l'esmentat capítol i, en particular, per a les previstes en l'article 24.2.

3. En virtut del que disposa l'article 24.1, i en relació amb les obligacions a què es referix l'apartat anterior, no serà aplicable al tractament de dades l'obligació d'informació prevista en l'article 5 de la Llei Orgànica 15/1999.

Així mateix, no seran aplicables als fitxers i tractaments a què es referix este precepte les normes contingudes en l'esmentada llei orgànica referides a l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició. En cas d'exercici dels mencionats drets per l'interessat, els subjectes obligats es limitaran a posar-li de manifest el que disposa este article.

El que disposa el present apartat serà igualment aplicable als fitxers creats i gestionats pel Servei Executiu de la Comissió per al compliment de les funcions que li atorga esta llei.

4. Els òrgans centralitzats de prevenció a què es referix l'article 27 tindran la condició d'encarregats del tractament als efectes previstos en la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

5. Seran aplicables als fitxers a què es referix este article les mesures de seguretat de nivell alt previstes en la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 33. Intercanvi d'informació entre subjectes obligats i fitxers centralitzats de prevenció del frau.

1. Sense perjudi del que estableix l'article 24.2, quan concórreguen les circumstàncies excepcionals que es determinen reglamentàriament, la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries podrà acordar l'intercanvi d'informació referida a determinat tipus d'operacions diferents de les previstes en l'article 18 o a clients subjectes a determinades circumstàncies sempre que este intercanvi es produïska entre subjectes obligats que es troben en una o diverses de les categories previstes en l'article 2. L'acord determinarà en tot cas el tipus d'operació o la categoria de client respecte del qual s'autoritza l'intercanvi d'informació, així com les categories de subjectes obligats que podran intercanviar la informació.

2. Així mateix, els subjectes obligats podran intercanviar informació relativa a les operacions a què es referixen els articles 18 i 19 amb l'única finalitat de previndre o impedir operacions relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme quan de les característiques o de l'operativa del supòsit concret es desprenga la possibilitat que, una vegada rebutjada, pugui intentar-se davant d'altres subjectes obligats el desenrotllament d'una operativa totalment o parcialment semblant a aquella.

3. Els subjectes obligats i les autoritats judicials, policials i administratives competents en matèria de prevenció o repressió del blanqueig de capitals o del finançament del terrorisme podran consultar la informació continguda en els fitxers que siguen creats, d'acord amb el que preveu la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, per entitats privades amb la finalitat de prevenció del frau en el sistema financer, sempre que l'accés a la dita informació siga necessari per a les finalitats descrites en els apartats anteriors.

4. L'accés a les dades a què es referix este precepte haurà de quedar limitat als òrgans de control intern previstos en l'article 26, incloent-hi les unitats tècniques que constituïsquen els subjectes obligats.

5. No serà aplicable als intercanvis d'informació previstos en este article el que disposa la Llei Orgànica 15/1999 en allò que fa referència a l'exigència de consentiment de l'interessat, el deure d'informació a este i l'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

Seràn aplicables als tractaments derivats de les comunicacions previstes en este article les mesures de seguretat de nivell alt previstes en la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

CAPÍTOL V

Dels mitjans de pagament

Article 34. Obligació de declarar.

1. Hauran de presentar declaració prèvia en els termes establits en el present capítol les persones físiques que, actuant per compte propi o de tercer, realitzen els moviments següents:

- a) Eixida o entrada en territori nacional de mitjans de pagament per import igual o superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.
- b) Moviments per territori nacional de mitjans de pagament per import igual o superior a 100.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera.

A estos efectes, s'entendrà per moviment qualsevol canvi de lloc o posició que es verifique en l'exterior del domicili del portador dels mitjans de pagament.

S'exceptuen de l'obligació de declaració establida en el present article les persones físiques que actuen per compte d'empreses que, degudament autoritzades i inscrites pel

Ministeri de l'Interior, exercisquen activitats de transport professional de fons o mitjans de pagament.

2. Als efectes d'esta llei s'entendrà per mitjans de pagament:

- a) El paper moneda i la moneda metàl·lica, nacionals o estrangers.
- b) Els xecs bancaris al portador denominats en qualsevol moneda.
- c) Qualsevol altre medi físic, incloent-hi els electrònics, concebut per a ser utilitzat com a mitjà de pagament al portador.

3. En cas d'eixida o entrada en territori nacional estaran així mateix subjectes a l'obligació de declaració establida en este article els moviments per import superior a 10.000 euros o el seu contravalor en moneda estrangera d'efectes negociables al portador, incloent-hi instruments monetaris com els xecs de viatge, instruments negociables, incloent-hi xecs, pagarés i ordes de pagament, ja siguen estesos al portador, endossats sense restricció, estesos a l'orde d'un beneficiari fictici o en una altra forma en virtut de la qual la titularitat d'estos es transmeta a l'entrega, i els instruments incomplets, incloent-hi xecs, pagarés i ordes de pagament, firmats però amb omissió del nom del beneficiari.

4. La declaració establida en el present article s'ajustarà al model aprovat i haurà de contindre dades veraces relatives al portador, propietari, destinatari, import, naturalesa, procedència, ús previst, itinerari i mode de transport dels mitjans de pagament. L'obligació de declarar s'entendrà incomplida quan la informació consignada siga incorrecta o incompleta.

El model de declaració, una vegada íntegrament omplit, serà firmat i presentat per la persona que transporte els mitjans de pagament. Durant tot el moviment, els mitjans de pagament hauran d'anar acompanyats de l'oportuna declaració degudament diligenciada i ser transportats per la persona consignada com a portadora.

Mitjançant una orde del ministre d'Economia i Hisenda es regularà el model, la forma i el lloc de declaració, i podran modificar-se les quanties arrellegades en les lletres a) i b) de l'apartat primer d'este article.

Article 35. *Control i intervenció dels mitjans de pagament.*

1. A fi de comprovar el compliment de l'obligació de declaració establida en l'article precedent, els funcionaris duaners o policials estaran facultats per a controlar i inspeccionar les persones físiques, els seus equipatges i els seus mitjans de transport.

El control i inspecció de mercaderies es verificarà d'acord amb el que establix la legislació duanera.

2. L'omissió de la declaració, quan esta siga preceptiva, o la falta de veracitat de les dades declarades, sempre que puga estimar-se com a especialment rellevant, determinarà la intervenció pels funcionaris duaners o policials actuants de la totalitat dels mitjans de pagament trobats, excepte el mínim de supervivència que puga determinar-se mitjançant una orde del ministre d'Economia i Hisenda.

A estos efectes, es considerarà en tot cas com a especialment rellevant la falta de veracitat total o parcial de les dades relatives al portador, propietari, destinatari, procedència o ús previst dels mitjans de pagament, així com la variació per excés o defecte de l'import declarat respecte del real en més d'un 10 per cent o de 3.000 euros.

Així mateix, serà procedent la intervenció quan, no obstant haver-se declarat el moviment o no excedir-se el llindar de declaració, hi haja indicis o certesa que els mitjans de pagament estan relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, o quan concórreguen dubtes racionals sobre la veracitat de les dades consignades en la declaració.

Els mitjans de pagament intervinguts s'ingressaran en la mateixa moneda o divisa intervinguda en els comptes obertes a nom de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. No estaran subjectes al que disposa l'article 34 els funcionaris policials o duaners actuants. L'acta d'intervenció, que es traslladarà immediatament al Servei Executiu de la Comissió per a la seua investigació i a la Secretaria de la Comissió per a la incoació, si és el cas, del corresponent procediment sancionador,

haurà d'indicar expressament si els mitjans de pagament intervinguts van ser trobats en lloc o situació que mostrara una clara intenció d'ocultar-los. L'acta d'intervenció tindrà valor probatori, sense perjudi de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguen aportar els interessats.

3. Quan en el curs d'un procediment judicial s'aprecie incompliment de l'obligació de declaració establida en l'article precedent, el jutjat o tribunal ho comunicarà a la Secretaria de la Comissió, posarà a la seua disposició els mitjans de pagament intervinguts no subjectes a responsabilitats penals i procedirà segons el que preveu l'apartat precedent.

Article 36. *Tractament de la informació.*

La informació obtinguda com a resultat de l'obligació de declaració haurà de remetre's al Servei Executiu de la Comissió per mitjà de la utilització de mitjans electrònics, informàtics o telemàtics amb ús del suport informàtic normalitzat que determine el Servei Executiu de la Comissió. La informació relativa a les confiscacions se centralitzarà en la Secretaria de la Comissió. L'Administració tributària i les forces i cossos de seguretat tindran accés a la informació a què es referix el paràgraf precedent per a l'exercici de les seues competències.

Article 37. *Intercanvi d'informació.*

La informació obtinguda a partir de la declaració establida en l'article 34 o dels controls a què es referix l'article 35 podrà transmetre's a les autoritats competents d'altres estats.

Quan hi haja indicis de relació amb el producte d'un frau o amb qualsevol altra activitat il·legal que perjudique els interessos financers de la Comunitat Europea, la dita informació es transmetrà també a la Comissió Europea.

CAPÍTOL VI

Altres disposicions

Article 38. *Comerç de béns.*

Les persones físiques o jurídiques que comercien professionalment amb béns quedaran subjectes a les obligacions establides en els articles 3, 17, 18, 19, 21, 24 i 25 respecte de les transaccions en què els cobraments o pagaments s'efectuen amb els mitjans de pagament a què es referix l'article 34.2 d'esta llei i per import superior a 15.000 euros, ja es realitzen en una o en diverses operacions entre les que parega existir algun tipus de relació.

En funció d'una anàlisi del risc podran estendre's reglamentàriament respecte de les esmentades transaccions totes o algunes de les restants obligacions establides en la present llei.

Article 39. *Fundacions i associacions.*

El Protectorat i el Patronat, en exercici de les funcions que els atribueix la Llei 50/2002, de 26 de desembre, de Fundacions, i el personal amb responsabilitats en la gestió de les fundacions vetllaran perquè estes no siguen utilitzades per al blanqueig de capitals o per a canalitzar fons o recursos a les persones o entitats vinculades a grups o organitzacions terroristes.

A estos efectes, totes les fundacions conservaran durant el termini establert en l'article 25 registres amb la identificació de totes les persones que aporten o reben a títol gratuït fons o recursos de la fundació, en els termes dels articles 3 i 4 d'esta llei. Estos registres estaran a disposició del Protectorat, de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme, de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport, així com dels òrgans administratius o judicials

amb competències en l'àmbit de la prevenció o persecució del blanqueig de capitals o del terrorisme.

El que disposen els paràgrafs anteriors serà així mateix aplicable a les associacions, i correspondrà en estos casos a l'òrgan de govern o assemblea general, als membres de l'òrgan de representació que gestione els interessos de l'associació i a l'organisme encarregat de verificar la seua constitució, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes per l'article 34 de la Llei Orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del Dret d'Associació, complir el que estableix el present article.

Atenent els riscos a què es trobe exposat el sector, podran estendre's reglamentàriament a les fundacions i associacions la resta d'obligacions establides en la present llei.

Article 40. *Entitats gestores col·laboradores.*

Els gestors de sistemes de pagament i de compensació i liquidació de valors i productes financers derivats, així com els gestors de targetes de crèdit o debit emeses per altres entitats, col·laboraran amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i amb els seus òrgans de suport proporcionant la informació de què disposen relativa a les operacions efectuades, d'acord amb el que preveu l'article 21.1.

Article 41. *Enviament de diners.*

En les operacions d'enviament de diners a què es referix l'article 2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de Servicis de Pagament, les transferències corresponents hauran de cursar-se a través de comptes oberts en entitats de crèdit, tant en el país de destí dels fons com en qualsevol altre en què operen els corresponsals en l'estranger o sistemes intermedis de compensació. Les entitats que presten servicis d'enviament de diners només contractaran amb corresponsals en l'estranger o sistemes intermedis de compensació que compten amb mètodes adequats de liquidació de fons i de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme.

Els fons gestionats així hauran de ser utilitzats únicament i exclusivament per al pagament de les transferències ordenades, sense que càpia l'ocupació d'estos per a altres fins. En tot cas, l'abonament als corresponsals que paguen als beneficiaris de les transferències es farà necessàriament en comptes en entitats de crèdit oberts en el país en què s'efectue eixe pagament.

En tot moment, les entitats a què es referix este article hauran d'assegurar el seguiment de l'operació fins a la seua recepció pel beneficiari final. Esta informació ha de ser facilitada de conformitat amb el que preveu l'article 21.

Article 42. *Contramesures financeres internacionals.*

Sense perjudi de l'efecte directe dels reglaments comunitaris, el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, podrà prohibir, restringir o condicionar les transaccions econòmiques amb estats, entitats o persones respecte dels quals una organització, institució o grup internacional decidisca o recomane l'adopció de contramesures financeres.

Article 43. *Fitxer de Titularitats Financeres.*

1. Amb la finalitat de previndre i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, les entitats de crèdit hauran de declarar al Servici Executiu de la Comissió, amb la periodicitat que reglamentàriament es determine, l'obertura o cancel·lació de comptes corrents, comptes d'estalvi, comptes de valors i depòsits a termini.

La declaració continuarà, en tot cas, les dades identificatives dels titulars, representants o autoritzats, així com de qualsevol altres persones amb poders de disposició, la data d'obertura o cancel·lació, el tipus de compte o depòsit i les dades identificatives de l'entitat de crèdit declarant.

2. Les dades declarades seran incloses en un fitxer de titularitat pública, denominat Fitxer de Titularitats Financeres, del qual serà responsable la Secretaria d'Estat d'Economia.

El Servei Executiu de la Comissió, com a encarregat del tractament, determinarà, d'acord amb el que estableix la Llei Orgànica 15/1999, les característiques tècniques del fitxer, i podrà aprovar les instruccions pertinents.

3. En ocasió de la investigació de delictes relacionats amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, els jutges d'Instrucció, el Ministeri Fiscal i, amb l'autorització prèvia judicial o del Ministeri Fiscal, les forces i cossos de seguretat, podran obtindre les dades declarades en el Fitxer de Titularitats Financeres. El Servei Executiu de la Comissió podrà obtindre les esmentades dades per a l'exercici de les seues competències. L'Agència Estatal d'Administració Tributària podrà obtindre les esmentades dades en els termes que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

Tota petició d'accés a les dades del Fitxer de Titularitats Financeres haurà de ser adequadament motivada per l'òrgan requeridor, que serà responsable de la regularitat del requeriment. En cap cas podrà requerir-se l'accés al Fitxer per a finalitats diferents de la prevenció o repressió del blanqueig de capitals o del finançament del terrorisme.

4. Sense perjudi de les competències que corresponguen a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, un membre del Ministeri Fiscal designat pel fiscal general de l'Estat de conformitat amb els tràmits previstos en l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal i que durant l'exercici d'esta activitat no es trobe realitzant la seua funció en algun dels òrgans del Ministeri Fiscal encarregats de la persecució dels delictes de blanqueig de capitals o finançament del terrorisme vetlarà per l'ús adequat del fitxer, i amb esta finalitat podrà requerir una justificació completa dels motius de qualsevol accés.

CAPÍTOL VII

De l'organització institucional

Article 44. Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

1. L'impuls i coordinació de l'execució de la present llei correspondrà a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, dependent de la Secretaria d'Estat d'Economia.

2. Seran funcions de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries les següents:

a) Dirigir i impulsar les activitats de prevenció de la utilització del sistema financer o d'altres sectors d'activitat econòmica per al blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, així com de prevenció de les infraccions administratives de la normativa sobre transaccions econòmiques amb l'exterior.

b) Col·laborar amb les forces i cossos de seguretat, coordinant les activitats d'investigació i prevenció dutes a terme per la resta d'òrgans de les administracions públiques que tinguen atribuïdes competències en les matèries assenyalades en la lletra precedent.

c) Garantir el més eficaç auxili en estes matèries als òrgans judicials, al Ministeri Fiscal i a la Policia Judicial.

d) Nomenar el director del Servei Executiu de la Comissió. El nomenament es realitzarà a proposta del president de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, prèvia consulta amb el Banc d'Espanya.

e) Aprovar, prèvia consulta amb el Banc d'Espanya, el pressupost del Servei Executiu de la Comissió.

f) Orientar de forma permanent l'actuació del Servei Executiu de la Comissió i aprovar la seua estructura organitzativa i directrius de funcionament.

g) Aprovar, a proposta del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, dels òrgans de supervisió de les entitats financeres, el Pla Anual d'Inspecció dels subjectes obligats, que tindrà caràcter reservat.

h) Formular requeriments als subjectes obligats en l'àmbit del compliment de les obligacions de la present llei.

i) Servir de via de col·laboració entre l'Administració pública i les organitzacions representatives dels subjectes obligats en les matèries i àmbits d'actuació regulats en esta llei.

j) Aprovar orientacions i guies d'actuació per als subjectes obligats.

k) Informar els projectes de disposicions que regulen aspectes relacionats amb la present llei.

l) Elevar el ministre d'Economia i Hisenda les propostes de sanció l'adopció de les quals corresponga a este o al Consell de Ministres.

m) Acordar amb els òrgans supervisors de les entitats financeres, per mitjà de la firma dels oportuns convenis, la coordinació de les seues actuacions amb les del Servei Executiu de la Comissió en matèria de supervisió i inspecció del compliment de les obligacions imposades a estes entitats en esta llei, a fi d'assegurar l'eficiència en la realització de les seues comeses. En els dits convenis es podrà preveure que, sense perjudici de les competències de supervisió i inspecció del Servei Executiu, els esmentats òrgans supervisors exercisquen funcions de supervisió del compliment de les obligacions establides en els capítols II, III i IV d'esta llei respecte als subjectes obligats i assumisquen la funció d'efectuar recomanacions, així com proposar requeriments a formular pel Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

n) Elaborar les estadístiques sobre blanqueig de capitals i finançament del terrorisme, a l'efecte del qual hauran de prestar-li la seua col·laboració tots els òrgans amb competències en la matèria. En particular, la Comissió Nacional d'Estadística Judicial facilitarà les dades estadístiques sobre processos judicials que tinguen com a objecte delictes de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme.

ñ) Les altres funcions que li atribuisquen les disposicions legals vigents.

3. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries estarà presidida pel secretari d'Estat d'Economia i tindrà la composició que reglamentàriament s'establisca. Comptarà, en tot cas, amb l'adequada representació del Ministeri Fiscal, dels ministeris i institucions amb competències en la matèria, dels òrgans supervisors de les entitats financeres, així com de les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de la seguretat ciutadana.

La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries podrà actuar en ple o a través d'un comitè permanent que, amb la composició que es determine reglamentàriament i presidit pel director general del Tresor i Política Financera, exercirà les funcions previstes en les lletres f), g) i h) de l'apartat precedent, o qualssevol altres que el ple li delegue expressament. L'assistència al ple de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i al seu Comitè Permanent serà personal i no delegable.

Reglamentàriament, podran establir-se altres comitès dependents de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

4. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme es prestaran la màxima col·laboració per a l'exercici de les seues competències respectives.

Article 45. Òrgans de suport de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

1. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries durà a terme la seua comesa amb el suport de la Secretaria de la Comissió i del Servei Executiu de la Comissió.

2. La Secretaria de la Comissió serà exercida per la unitat orgànica, amb rang almenys de subdirecció general, de les existents en la Secretaria d'Estat d'Economia, que reglamentàriament es determine. Qui dirigisca la dita unitat orgànica exercirà, amb caràcter nat, el càrrec de secretari de la Comissió i dels seus comitès.

Correspondrà a la Secretaria de la Comissió, entre altres funcions, instruir els procediments sancionadors que calguen per infracció de les obligacions previstes en esta llei, així com formular al Comité Permanent la corresponent proposta de resolució. Així mateix, la Secretaria de la Comissió dirigirà als subjectes obligats els requeriments del Comité Permanent i donarà compte a este del compliment dels dits requeriments.

3. El Servei Executiu de la Comissió és un òrgan dependent, orgànicament i funcionalment, de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, la qual, a través del seu Comité Permanent, orientarà de manera permanent la seua actuació i aprovarà les seues directrius de funcionament.

Les competències relatives al règim econòmic, pressupostari i de contractació del Servei Executiu de la Comissió seran exercides pel Banc d'Espanya d'acord amb la seua normativa específica. Serà subscrit, a estos efectes, l'oportú conveni amb la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Els empleats del Banc d'Espanya destinats en el Servei Executiu de la Comissió mantindran la seua relació laboral amb el Banc d'Espanya, dependran funcionalment del Servei Executiu, i es regiran per la normativa que regule el règim de personal del Banc d'Espanya.

El pressupost del Servei Executiu, després de la seua aprovació per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, s'integrarà, amb la deguda separació, en la proposta de pressupost de gastos de funcionament i inversions a què es referix l'article 4.2 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya. Els gastos que contra l'esmentat pressupost hagen de realitzar-se seran atesos pel Banc d'Espanya, que es rescabalarà d'estos en la forma que s'assenyala en l'apartat 5 d'este article.

4. El Servei Executiu de la Comissió, sense perjudi de les competències atribuïdes a les forces i cossos de la seguretat i a altres servicis de l'Administració, exercirà les funcions següents:

- a) Prestar el necessari auxili als òrgans judicials, al Ministeri Fiscal, a la Policia Judicial i als òrgans administratius competents.
- b) Elevar als òrgans i institucions assenyalats en la lletra precedent les actuacions de què es deriven indicis racionals de delictes o, si és el cas, infracció administrativa.
- c) Rebre les comunicacions previstes en els articles 18 i 20.
- d) Analitzar la informació rebuda i donar-li la via que en cada cas corresponga.
- e) Executar les ordres i seguir les orientacions dictades per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o pel seu Comité Permanent, així com elevar-li els informes que sol·licite.
- f) Supervisar i inspeccionar el compliment de les obligacions dels subjectes obligats establides en esta llei, de conformitat amb el que preveu l'article 47.
- g) Efectuar recomanacions als subjectes obligats orientades a la millora de les mesures de control intern.
- h) Proposar al Comité Permanent la formulació de requeriments als subjectes obligats.
- i) Emetre informes, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, en els procediments de creació d'entitats financeres sobre l'adequació de les mesures de control intern previstes en el programa d'activitats.
- j) Emetre informes, amb les excepcions que es determinen reglamentàriament, en els procediments d'avaluació cautelar de les adquisicions i dels increments de participacions en el sector financer.
- k) Les altres previstes en esta llei o que li atribuïsquen les disposicions legals vigents.

5. El Banc d'Espanya, pels gastos que realitze a l'empara del pressupost aprovat per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, formarà un compte que, degudament justificat, remetrà a la Direcció General del Tresor i Política Financera. L'esmentada Direcció, una vegada comprovat el dit compte, l'abonarà al Banc d'Espanya a càrrec del concepte no pressupostari que a estos efectes cree la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

El saldo que presente l'esmentat concepte serà regularitzat a càrrec dels beneficis que el Banc d'Espanya ingressa anualment en el Tresor Públic.

6. La responsabilitat patrimonial de l'Estat per l'actuació dels òrgans de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries serà exigible, si és el cas, davant del ministre d'Economia i Hisenda en els termes establits per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 46. *Informes d'intel·ligència financera.*

1. El Servei Executiu de la Comissió analitzarà la informació rebuda dels subjectes obligats o d'altres fonts, i remetrà, si apreciara l'existència d'indícis o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, el corresponent informe d'intel·ligència financera al Ministeri Fiscal o als òrgans judicials, policials o administratius competents.

La informació i documentació de què dispose el Servei Executiu de la Comissió i els informes d'intel·ligència financera tindran caràcter confidencial, i n'hauran de guardar reserva tota autoritat o funcionari que accedisca al seu contingut. En particular, no serà en cap cas objecte de revelació la identitat dels analistes que hagen intervingut en l'elaboració dels informes d'intel·ligència financera ni la dels empleats, directius o agents que hagen comunicat l'existència d'indícis als òrgans de control intern del subjecte obligat.

Els informes d'intel·ligència financera no tindran valor probatori i no podran ser incorporats directament a les diligències judicials o administratives.

2. Els òrgans destinataris dels informes d'intel·ligència financera informaran periòdicament el Servei Executiu de la Comissió sobre el destí donat a estos. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries podrà acordar amb els òrgans destinataris un procediment de valoració dels informes d'intel·ligència financera.

El Servei Executiu de la Comissió podrà informar els subjectes obligats respecte del curs donat a les comunicacions. La informació que el Servei Executiu de la Comissió facilite als subjectes obligats tindrà caràcter confidencial; per tant, els seus receptors hauran de guardar la deguda reserva.

El Servei Executiu de la Comissió valorarà la qualitat de les comunicacions realitzades de conformitat amb l'article 18, i notificarà periòdicament la dita valoració als òrgans d'administració o direcció dels subjectes obligats.

Article 47. *Supervisió i inspecció.*

1. El Servei Executiu de la Comissió supervisarà el compliment de les obligacions establides en la present llei, i ajustarà la seua actuació, respecte de les entitats financeres, als convenis subscrits a l'empara de l'article 44. En tot cas, el Servei Executiu de la Comissió podrà practicar respecte de qualssevol subjectes obligats les actuacions inspectores necessàries per a comprovar el compliment de les obligacions relacionades amb les funcions que té assignades.

Les actuacions inspectores del Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, les dels òrgans supervisors de les entitats financeres, seran objecte d'un pla anual orientatiu que aprovarà la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, sense perjudi que pel Comitè Permanent puga acordar-se motivadament la realització d'actuacions inspectores addicionals.

El Servei Executiu de la Comissió i, en cas de conveni, els òrgans supervisors de les entitats financeres, informaran motivadament la Comissió de Prevenció del Blanqueig de

Capitals i Infraccions Monetàries amb caràcter anual de les actuacions que, incloses en el pla de l'exercici anterior, no hagen pogut, si és el cas, realitzar-se.

2. Els subjectes obligats, els seus empleats, directius i agents, prestaran la màxima col·laboració al personal del Servei Executiu de la Comissió, i facilitaran sense cap restricció, tota la informació o documentació que se'ls requerisca, incloent-hi llibres, assentaments comptables, registres, programes informàtics, fitxers en suport magnètic, comunicacions internes, actes, declaracions oficials, i qualssevol altres relacionats amb les matèries subjectes a inspecció.

3. El Servei Executiu de la Comissió, o els òrgans supervisors a què es referix l'article 44, remetran el corresponent informe d'inspecció a la Secretaria de la Comissió, que proposarà el que siga procedent al Comitè Permanent. Així mateix, el Servei Executiu de la Comissió, o els òrgans supervisors a què es referix l'article 44, podran proposar al Comitè Permanent l'adopció de requeriments en què insten el subjecte obligat a adoptar les mesures correctores que s'estimen necessàries.

Els informes d'inspecció del Servei Executiu de la Comissió o dels òrgans supervisors tindran valor probatori, sense perjudi de les proves que en defensa dels seus drets o interessos puguen aportar els interessats.

Article 48. Règim de col·laboració.

1. Tota autoritat o funcionari que descobreisca fets que puguen constituir indici o prova de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, ja siga durant les inspeccions efectuades a les entitats objecte de supervisió, o de qualsevol altra manera, haurà d'informar-ne al Servei Executiu de la Comissió. Sense perjudi de la possible responsabilitat penal, l'incompliment d'esta obligació pels funcionaris públics que no siguen subjectes obligats conforme a l'article 2 se sancionarà disciplinàriament d'acord amb la legislació específica que els siga aplicable. L'obligació assenyalada en este apartat s'estendrà igualment a la informació que la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o els seus òrgans de suport requerisquen en l'exercici de les seues competències.

En tot cas, el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la Direcció General dels Registres i del Notariat, l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes, els col·legis professionals i els òrgans estatals o autonòmics competents, segons corresponga, informaran raonadament la Secretaria de la Comissió quan en l'exercici de la seua labor inspectora o supervisora aprecien possibles infraccions de les obligacions establides en esta llei.

Els òrgans judicials, d'ofici o a instància del Ministeri Fiscal, remetran testimoni a la Secretaria de la Comissió quan en el curs del procés aprecien indicis d'incompliment de la present llei que no siguen constitutius de delictes.

2. Quan exercisca les seues funcions en relació amb entitats financeres sotmeses a legislació especial, el Servei Executiu de la Comissió podrà demanar del Banc d'Espanya, de la Comissió Nacional del Mercat de Valors o de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, segons corresponga, tota la informació i col·laboració necessàries per a portar-les a terme.

Sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior, el Servei Executiu de la Comissió tindrà accés directe a la informació estadística sobre moviments de capitals i transaccions econòmiques amb l'exterior comunicada al Banc d'Espanya d'acord amb el que disposa la legislació aplicable a estes operacions. Així mateix, les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social hauran de cedir les dades de caràcter personal i la informació que hagen obtingut en l'exercici de les seues funcions a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, a requeriment del seu Servei Executiu, en l'exercici de les competències que esta llei li atribueix.

3. D'acord amb les directrius que establisca la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, el Servei Executiu de la Comissió i, si és el cas, la Secretaria de la Comissió col·laboraran amb les autoritats d'altres estats que exercisquen competències anàlogues. L'intercanvi d'informació es condicionarà al que disposen els convenis i tractats internacionals o, si és el cas, al principi general de reciprocitat, així com

al sotmetiment de les dites autoritats estrangeres a les mateixes obligacions de secret professional que regixen per a les espanyoles. L'intercanvi d'informació del Servei Executiu de la Comissió amb unitats d'intel·ligència financera estrangeres es realitzarà d'acord amb els principis del Grup Egmont o en els termes del corresponent memoràndum d'enteniment. Els memoràndums d'enteniment amb unitats d'intel·ligència financera seran subscrits pel director del Servei Executiu, amb l'autorització prèvia de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. L'intercanvi d'informació del Servei Executiu de la Comissió amb unitats d'intel·ligència financera d'estats de la Unió Europea es realitzarà de conformitat amb la Decisió 2000 642/JAI/del Consell, de 17 d'octubre de 2000, relativa a les disposicions de cooperació entre les unitats d'intel·ligència financera dels estats membres per a l'intercanvi d'informació, o la norma que la substituïska.

Article 49. *Deure de secret.*

1. Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat per a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o per a qualsevol dels seus òrgans i hagen tingut coneixement de les seues actuacions o de dades de caràcter reservat estan obligades a mantindre el degut secret. L'incompliment d'esta obligació determinarà les responsabilitats previstes per les lleis. Estes persones no podran publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, excepte permís exprés atorgat per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

2. Les dades, documents i informacions que estiguen en poder de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o de qualsevol dels seus òrgans en virtut de les funcions que els encomanen les lleis tindran caràcter reservat i no podran ser divulgats excepte en els supòsits següents:

a) La difusió, publicació o comunicació de les dades quan l'implicat ho consenta expressament.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada, de manera que les persones o subjectes implicats no puguin ser identificats ni tan sols indirectament.

c) L'aportació d'informació a requeriment de les comissions parlamentàries d'investigació.

d) L'aportació d'informació a requeriment del Ministeri Fiscal i de les autoritats judicials o administratives que, en virtut del que estableixen les normes amb rang de llei, estiguen facultades a estos efectes. En estos casos, l'autoritat requeridora invocarà expressament el precepte legal que habilite la petició d'informació, i serà responsable de la regularitat del requeriment.

e) La sol·licitud d'informes o els requeriments d'informació per la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o pels seus òrgans de suport, sense perjudici del deure de reserva de la persona o entitat a què se sol·licite l'informe o es requerisca la informació.

Sense perjudici del que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, l'intercanvi d'informació entre el Servei Executiu de la Comissió i l'Administració tributària es realitzarà preferentment en la forma que es determine per mitjà de conveni subscrit entre la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

La Secretària de la Comissió podrà facilitar a l'Administració tributària i a les forces i cossos de seguretat la informació amb rellevància tributària o policial.

3. Les autoritats, persones o entitats públiques que reben informació de caràcter reservat procedent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport quedaran, així mateix, subjectes al deure de secret regulat en el present article, i hauran d'adoptar les mesures pertinents que garantisquen la reserva, i no podran utilitzar-la sinó en el marc del compliment de les funcions que tinguen legalment atribuïdes.

CAPÍTOL VIII

Del règim sancionador**Article 50. *Classes d'infraccions.***

Les infraccions administratives previstes en esta llei es classificaran en molt greus, greus i lleus.

Article 51. *Infraccions molt greus.***1. Constituiran infraccions molt greus les següents:**

a) L'incompliment del deure de comunicació previst en l'article 18, quan algun directiu o empleat del subjecte obligat haja posat de manifest internament l'existència d'indiscrecions o la certesa que un fet o operació estava relacionat amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme.

b) L'incompliment de l'obligació de col·laboració establida en l'article 21 quan hi haja un requeriment escrit de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

c) L'incompliment de la prohibició de revelació establida en l'article 24 o del deure de reserva previst en els articles 46.2 i 49.2.e).

d) La resistència o obstrucció a la labor inspectora, sempre que hi haja un requeriment del personal actuant exprés i per escrit a este efecte.

e) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures correctores comunicades per requeriment del Comitè Permanent a què s'al·ludeix en els articles 26.3, 31.2, 44.2 i 47.3 quan concórrega una voluntat deliberadament rebel al compliment.

f) La comissió d'una infracció greu quan durant els cinc anys anteriors haja sigut imposada al subjecte obligat sanció ferma en via administrativa pel mateix tipus d'infracció.

2. En els termes previstos pels reglaments comunitaris que establisquen mesures restrictives específiques de conformitat amb els articles 60, 301 o 308 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, constituïran infraccions molt greus de la present llei les següents:

a) L'incompliment dolós de l'obligació de congelar o bloquejar els fons, actius financers o recursos econòmics de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats.

b) L'incompliment dolós de la prohibició de posar fons, actius financers o recursos econòmics a disposició de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats.

Article 52. *Infraccions greus.***1. Constituiran infraccions greus les següents:**

a) L'incompliment d'obligacions d'identificació formal, en els termes de l'article 3.

b) L'incompliment d'obligacions d'identificació del titular real, en els termes de l'article 4.

c) L'incompliment de l'obligació d'obtenir informació sobre el propòsit i índole de la relació de negocis, en els termes de l'article 5.

d) L'incompliment de l'obligació d'aplicar mesures de seguiment continu a la relació de negocis, en els termes de l'article 6.

e) L'incompliment de l'obligació d'aplicar mesures de diligència deguda als clients existents, en els termes de l'article 7.2 i de la disposició transitòria setèima.

f) L'incompliment de l'obligació d'aplicar mesures reforçades de diligència deguda, en els termes dels articles 11 a 16.

g) L'incompliment de l'obligació d'examen especial, en els termes de l'article 17.

h) L'incompliment de l'obligació de comunicació per índex, en els termes de l'article 18, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

- i) L'incompliment de l'obligació d'abstenció d'execució, en els termes de l'article 19.
- j) L'incompliment de l'obligació de comunicació sistemàtica, en els termes de l'article 20.
- k) L'incompliment de l'obligació de col·laboració establida en l'article 21 quan hi haja un requeriment escrit d'un dels òrgans de suport de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.
- l) L'incompliment de l'obligació de conservació de documents, en els termes de l'article 25.
- m) L'incompliment de l'obligació d'aprovar per escrit i aplicar polítiques i procediments adequats de control intern, en els termes de l'article 26.1, incloent-hi l'aprovació per escrit i aplicació d'una política expressa d'admissió de clients.
- n) L'incompliment de l'obligació de comunicar al Servei Executiu de la Comissió la proposta de nomenament del representant del subjecte obligat, o la negativa a atendre els inconvenients o observacions formulats, en els termes de l'article 26.2.
- ñ) L'incompliment de l'obligació d'establir òrgans adequats de control intern, amb inclusió, si és el cas, de les unitats tècniques, que operen en els termes que preveu l'article 26.2.
- o) L'incompliment de l'obligació de dotar el representant davant del Servei Executiu de la Comissió i l'òrgan de control intern dels recursos materials, humans i tècnics necessaris per a l'exercici de les seues funcions.
- p) L'incompliment de l'obligació d'aprovar i mantindre a disposició del Servei Executiu de la Comissió un manual adequat i actualitzat de prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, en els termes de l'article 26.3.
- q) L'incompliment de l'obligació d'examen extern, en els termes de l'article 28.
- r) L'incompliment de l'obligació de formació d'empleats, en els termes de l'article 29.
- s) L'incompliment de l'obligació d'adoptar per part del subjecte obligat les mesures adequades per a mantindre la confidencialitat sobre la identitat dels empleats, directius o agents que hagen realitzat una comunicació als òrgans de control intern, en els termes de l'article 30.1.
- t) L'incompliment de l'obligació d'aplicar respecte de les sucursals i filials amb participació majoritària situades en tercers països les mesures previstes en l'article 31.
- u) L'incompliment de l'obligació d'aplicar contramesures financeres internacionals, en els termes de l'article 42.
- v) L'incompliment de l'obligació establida en l'article 43 de declarar l'obertura o cancel·lació de comptes corrents, comptes d'estalvi, comptes de valors i depòsits a termini.
- w) L'incompliment de l'obligació d'adoptar les mesures correctores comunicades per requeriment del Comitè Permanent a què s'al·ludix en els articles 26.3, 31.2, 44.2 i 47.3 quan no concórrega una voluntat deliberadament rebel al compliment.
- x) L'establiment o manteniment de relacions de negoci o l'execució d'operacions prohibides.
- y) La resistència o obstrucció a la labor inspectora quan no hi haja hagut cap requeriment del personal actuant exprés i per escrit a este efecte.

2. Llevat que concórreguen indicis o certesa de blanqueig de capitals o de finançament del terrorisme, les infraccions tipificades en les lletres a), b), c), d), e), f) i l) de l'apartat anterior podran ser qualificades com a lleus quan l'incompliment del subjecte obligat haja de considerar-se com a merament ocasional o aïllat a la vista del percentatge d'incidències de la mostra de compliment.

3. Constituiran infraccions greus de la present llei:

- a) L'incompliment de l'obligació de declaració de moviments de mitjans de pagament, en els termes de l'article 34.
- b) L'incompliment per fundacions o associacions de les obligacions establides en l'article 39.

c) L'incompliment de les obligacions establides en l'article 41, llevat que haja de qualificar-se com a molt greu de conformitat amb l'article 51.1.b).

4. En els termes previstos pels reglaments comunitaris que establisquen mesures restrictives específiques de conformitat amb els articles 60, 301 o 308 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, constituïran infraccions greus de la present llei:

a) L'incompliment de l'obligació de congelar o bloquejar els fons, actius financers o recursos econòmics de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

b) L'incompliment de la prohibició de posar fons, actius financers o recursos econòmics a disposició de persones físiques o jurídiques, entitats o grups designats, quan no haja de qualificar-se com a infracció molt greu.

c) L'incompliment de les obligacions de comunicació i informació a les autoritats competents establides específicament en els reglaments comunitaris.

5. Constituïran infraccions greus de la present llei l'incompliment de les obligacions establides en els articles 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 i 14 del Reglament (CE) núm. 1781/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de novembre de 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya les transferències de fons.

Article 53. *Infraccions lleus.*

Sense perjudi del que disposa l'article 52.2, constituïran infraccions lleus aquells incompliments d'obligacions establides específicament en la present llei que no constituïsquen infracció molt greu o greu d'acord amb el que preveuen els dos articles precedents.

Article 54. *Responsabilitat d'administradors i directius.*

A més de la responsabilitat que corresponga al subjecte obligat, inclús a títol de simple inobservança, els qui exercisquen en este càrrecs d'administració o direcció, siguen unipersonals o col·legiats, seran responsables de les infraccions quan estes siguen imputables a la seua conducta dolosa o negligent.

Article 55. *Exigibilitat de la responsabilitat administrativa.*

La responsabilitat administrativa per infracció de la present llei serà exigible encara que després de l'incompliment el subjecte obligat haja cessat en la seua activitat o haja sigut revocada la seua autorització administrativa per a operar.

En cas de societats dissoltes, els antics socis respondran solidàriament de les sancions administratives pecuniàries imposades fins al límit del que hagen rebut com a quota de liquidació, sense perjudi de la responsabilitat dels directius, administradors o liquidadors.

Article 56. *Sancions per infraccions molt greus.*

1. Per la comissió d'infraccions molt greus es podran imposar les sancions següents:

a) Amonestació pública.

b) Multa, l'import mínim de la qual serà de 150.000 euros i l'import màxim de la qual podrà ascendir fins a la major de les xifres següents: el 5 per cent del patrimoni net del subjecte obligat, el doble del contingut econòmic de l'operació, o 1.500.000 euros.

c) Tractant-se d'entitats subjectes a autorització administrativa per a operar, la revocació d'esta.

La sanció prevista en la lletra b), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'imposarà simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres a) o c).

2. A més de la sanció que corresponga imposar al subjecte obligat per la comissió d'infraccions molt greus, es podran imposar una o diverses de les següents sancions als qui, exercint en este càrrecs d'administració o direcció, siguen responsables de la infracció:

- a) Multa a cada un d'ells per import d'entre 60.000 i 600.000 euros.
- b) Separació del càrrec, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en la mateixa entitat per un termini màxim de deu anys.
- c) Separació del càrrec, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat de les subjectes a esta llei per un termini màxim de deu anys.

La sanció prevista en la lletra a), que ha de ser obligatòria en tot cas, podrà aplicar-se simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres b) i c).

Article 57. Sancions per infraccions greus.

1. Per la comissió d'infraccions greus es podran imposar les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Amonestació pública.
- c) Multa l'import mínim de la qual serà de 60.001 euros i l'import màxim de la qual podrà ascendir fins a la major de les xifres següents: l'1 per cent del patrimoni net del subjecte obligat, el tant del contingut econòmic de l'operació, més un 50 per cent, o 150.000 euros.

La sanció prevista en la lletra c), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'imposarà simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres a) o b).

2. A més de la sanció que corresponga imposar al subjecte obligat per la comissió d'infraccions greus, es podran imposar una o diverses de les següents sancions als qui, exercint en este càrrecs d'administració o direcció, siguen responsables de la infracció:

- a) Amonestació privada.
- b) Amonestació pública.
- c) Multa a cada un d'ells per un import mínim de 3.000 euros i màxim de fins a 60.000 euros.
- d) Suspensió temporal en el càrrec per un termini no superior a un any.

La sanció prevista en la lletra c), que ha de ser obligatòria en tot cas, s'imposarà simultàniament amb alguna de les previstes en les lletres a), b) o d).

3. En cas d'incompliment de l'obligació de declaració establida en l'article 34 s'imposarà la sanció de multa l'import mínim de la qual serà de 600 euros i l'import màxim de la qual podrà ascendir fins al doble del valor dels mitjans de pagament emprats.

Article 58. Sancions per infraccions lleus.

Per la comissió d'infraccions lleus es podran imposar una o ambdós de les sancions següents:

- a) Amonestació privada.
- b) Multa per import de fins a 60.000 euros.

Article 59. Graduació de les sancions.

1. Les sancions es graduaran atenent les circumstàncies següents:

- a) La quantia de l'operació o els guanys obtinguts, si és el cas, com a conseqüència de les omissions o actes constitutius de la infracció.

b) La circumstància d'haver procedit o no a l'esmena de la infracció per iniciativa pròpia.

c) Les sancions fermes en via administrativa per infraccions de distint tipus imposades al subjecte obligat en els últims cinc anys d'acord amb esta llei.

En tot cas, es graduarà la sanció de manera que la comissió de les infraccions no resulte més beneficiosa per a l'infractor que el compliment de les normes infringides.

2. Per a determinar la sanció aplicable d'entre les previstes en els articles 56.2, 57.2 i 58, es prendran en consideració les circumstàncies següents:

a) El grau de responsabilitat o la intencionalitat en els fets que concórrega en l'interessat.

b) La conducta anterior de l'interessat, en l'entitat inculpada o en una altra, en relació amb les exigències previstes en esta llei.

c) El caràcter de la representació que l'interessat exercisca.

d) La capacitat econòmica de l'interessat, quan la sanció siga multa.

3. Per a determinar la sanció aplicable per incompliment de l'obligació de declaració establida en l'article 34, es consideraran com a agreujants les circumstàncies següents:

a) La notòria quantia del moviment, considerant-se en tot cas com a tal aquella que duplique el llindar de declaració.

b) La falta d'acreditació de l'origen lícit dels mitjans de pagament.

c) La incoherència entre l'activitat exercida per l'interessat i la quantia del moviment.

d) La circumstància de ser trobats els mitjans de pagament en lloc o situació que mostre una clara intenció d'ocultar-los.

e) Les sancions fermes en via administrativa per incompliment de l'obligació de declaració imposades a l'interessat en els últims cinc anys.

Article 60. *Prescripció de les infraccions i de les sancions.*

1. Les infraccions molt greus i greus prescriuran al cap de cinc anys, i les lleus al cap de dos anys, comptats des de la data en què la infracció haja sigut comesa. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de la finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es consumix. En cas d'incompliment de les obligacions de diligència deguda, el termini de prescripció es comptarà des de la data de terminació de la relació de negocis, i en el de conservació de documents, des de l'expiració del termini a què es referix l'article 25.

La prescripció s'interrompra per qualsevol acció de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries o dels seus òrgans de suport, realitzada amb coneixement formal dels subjectes obligats, que conduïska a la inspecció, supervisió o control de totes o de part de les obligacions arreplegades en esta llei. També s'interrompra per la iniciació, amb coneixement dels interessats, del procediment sancionador o d'un procés penal pels mateixos fets, o per altres la separació dels sancionables dels quals, d'acord amb esta llei, siga racionalment impossible.

2. Les sancions que s'imposen d'acord amb esta llei prescriuran al cap de tres anys en cas d'infraccions molt greus, al cap de dos anys en cas d'infraccions greus, i al cap d'un any en cas d'infraccions lleus, comptats des de la data de notificació de la resolució sancionadora.

La prescripció s'interrompra quan s'acorde administrativament o judicialment la suspensió de l'execució de la resolució sancionadora.

Article 61. *Procediment sancionador i mesures cautelars.*

1. La incoació i, si és el cas, el sobreseïment dels procediments sancionadors que corresponguen per la comissió de les infraccions previstes en esta llei correspondrà al Comitè Permanent, a proposta de la Secretaria de la Comissió.

La competència per a incoar o acordar el sobreseïment dels procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració establida en l'article 34 correspondrà a la Secretaria de la Comissió.

2. La instrucció dels procediments sancionadors que corresponguen per la comissió d'infraccions previstes en esta llei correspondrà a la Secretaria de la Comissió. L'òrgan competent per a la incoació del procediment sancionador podrà acordar, en el moment d'iniciar-se el procediment o durant la seua tramitació, la constitució de garantia suficient per a fer front a les responsabilitats que corresponguen. En cas dels procediments per incompliment de l'obligació de declaració establida en l'article 34, la quantitat intervinguda de conformitat amb l'article 35.2 s'entendrà constituïda en garantia, i el secretari de la comissió podrà acordar, durant la Instrucció del procediment sancionador, l'ampliació o reducció de la dita garantia.

El procediment sancionador aplicable a l'incompliment de les obligacions previstes en esta llei serà el previst, amb caràcter general, per a l'exercici de la potestat sancionadora per les administracions públiques.

3. Serà competent per a imposar les sancions per infraccions molt greus el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda. Serà competent per a imposar les sancions per infraccions greus el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries. Serà competent per a imposar les sancions per infraccions lleus el director general del Tresor i Política Financera, a proposta de l'instructor.

Quan l'inculpat siga una entitat financera o necessite una autorització administrativa per a operar, serà preceptiu per a la imposició de sancions per infraccions greus o molt greus sol·licitar de la institució o òrgan administratiu responsable de la seua supervisió un informe sobre la possible incidència de la sanció o sancions proposades sobre l'estabilitat de l'entitat objecte del procediment.

La competència per a resoldre els procediments sancionadors per incompliment de l'obligació de declaració establida en l'article 34 correspondrà, a proposta de l'instructor i amb un informe previ del Servei Executiu de la Comissió, al director general del Tresor i Política Financera, les resolucions del qual posaran fi a la via administrativa.

4. En els procediments sancionadors instruits per la Secretaria de la Comissió el termini màxim per a resoldre el procediment i notificar la resolució serà d'un any a comptar de la data de notificació de l'acord d'incoació, sense perjudi de la possibilitat de suspensió per l'instructor del còmput del termini en els supòsits assenyalats en l'article 42.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i de l'ampliació en sis mesos addicionals del dit termini màxim, que podrà ser acordat motivadament pel secretari de la Comissió, a proposta de l'instructor, a l'empara del que preveu l'article 49 de la mateixa llei.

El transcurs dels terminis establits en l'apartat precedent determinarà la caducitat del procediment administratiu sancionador. Caldrà dictar un nou acord d'incoació mentre no haja prescrit la infracció, de conformitat amb el que disposa l'article 60.

5. L'execució de les resolucions sancionadores fermes en via administrativa correspondrà a la Secretaria de la Comissió.

La sanció d'amonestació pública, una vegada siga ferma en via administrativa, serà executada en la forma que s'establisca en la resolució, i serà en tot cas publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Quant a l'execució i publicitat de les sancions i la resta de qüestions referents al règim sancionador, caldrà ajustar-se al que preveuen les lleis específiques aplicables als distints subjectes obligats i, si no n'hi ha, al que disposa la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit.

Article 62. *Concurrencia de sancions i vinculació amb l'orde penal.*

1. Les infraccions i sancions establides en la present llei s'entendran sense perjudi de les previstes en altres lleis i de les accions i omissions tipificades com a delictes i de les

penes previstes en el Codi Penal i lleis penals especials, excepte el que establixen els apartats següents.

2. No podran sancionar-se d'acord amb esta llei les conductes que ho hagen sigut penalment o administrativament quan s'aprecie identitat de subjecte, fet i fonament jurídic.

3. En qualsevol moment del procediment administratiu sancionador en que s'estime que els fets poden ser constitutius d'il·lícit penal, la Secretaria de la Comissió els traslladarà al Ministeri Fiscal, al qual sol·licitarà testimoni sobre les actuacions practicades a este efecte i acordarà la suspensió d'aquell fins que es reba la comunicació a què es referix el primer paràgraf de l'apartat següent o fins que es dicte una resolució judicial.

4. Si el Ministeri Fiscal no troba mèrits per a procedir penalment contra tots o algun dels subjectes obligats, ho comunicarà a la Secretaria de la Comissió perquè puga continuar el procediment administratiu sancionador.

Si, al contrari, el Ministeri Fiscal interposa denúncia o querella, comunicarà la dita circumstància a la Secretaria de la Comissió, així com, quan es produïsca, el resultat d'estes actuacions.

5. La resolució que es dicte en el procediment administratiu sancionador haurà de respectar, en tot cas, els fets declarats provats en la sentència.

Disposició addicional. Pèrdua de la condició de país tercer equivalent.

Perdran la condició de país tercer equivalent, als efectes previstos en els articles 4.2, 8.3, 9.1, 12.1 i 24.2, aquells estats, territoris o jurisdiccions respecte dels quals la Comissió Europea adopte una decisió en virtut del que disposa l'article 40.4 de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme.

La Direcció General del Tresor i Política Financera mantindrà en la seua pàgina Web una llista actualitzada dels estats, territoris o jurisdiccions que gaudisquen de la condició de país tercer equivalent.

Disposició transitòria primera. Normes de desplegament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre.

Fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries de la present llei, mantindran la seua vigència el Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, aprovat per Reial Decret 925/1995, de 9 de juny, i les seues normes de desplegament, en tot allò que no siga incompatible amb aquella.

Disposició transitòria segona. Règim sancionador.

Seran aplicables les disposicions sancionadores de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, als actes comesos amb anterioritat a l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició transitòria tercera. Competència per a incoar procediments sancionadors.

Fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries de la present llei, la competència per a incoar els procediments sancionadors continuarà sent exercida per la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Disposició transitòria quarta. Servicis de pagament.

Els establiments de canvi de moneda autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior s'entendran compresos entre els subjectes obligats als quals fa referència l'article 2 fins que no s'hagen transformat en entitat de crèdit o en entitat de pagament d'acord amb

l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de Servicis de Pagament.

Disposició transitòria quinta. *Adscripció del Servici Executiu de la Comissió.*

Fins a l'entrada en vigor del conveni a què es referix l'article 45.3, es mantindrà l'adscripció del Servici Executiu al Banc d'Espanya, establida en l'article 24.1 del Reglament de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, aprovat per Reial Decret 925/1995, de 9 de juny.

Disposició transitòria sexta. *Règim de la instrumentació de compromisos per pensions d'entitats les accions de les quals siguin al portador.*

Als efectes del que disposa l'article 4.4, els contractes d'assegurança col·lectiva i plans de pensions formalitzats abans de l'entrada en vigor d'esta llei que instrumenten compromisos per pensions de les empreses en compliment del que disposa la disposició addicional primera del Text Refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, conservaran la seua vigència per a la instrumentació dels dits compromisos.

Disposició transitòria setima. *Aplicació de les mesures de diligència deguda als clients existents.*

Sense perjudi del que disposa l'article 7.2, els subjectes obligats aplicaran a tots els seus clients existents les mesures de diligència deguda establides en el capítol II en un termini màxim de cinc anys, comptats a partir de l'entrada en vigor de la present llei.

Disposició transitòria octava. *Convenis amb els òrgans supervisors de les entitats financeres.*

Fins que no se subscriguen els convenis a què es referix l'article 44.2.m), mantindran la seua vigència els convenis de col·laboració actualment existents entre els òrgans supervisors de les entitats financeres i el Servici Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Disposició derogatòria.

Sense perjudi del que disposa la disposició transitòria segona, a l'entrada en vigor de la present llei, quedarà derogada la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 12/2003, de 21 de maig, de Prevenció i Bloqueig del Finançament del Terrorisme.*

1. Es dóna una nova denominació a la Llei 12/2003, de 21 de maig, de Prevenció i Bloqueig del Finançament del Terrorisme, que passa a denominar-se «Llei 12/2003, de 21 de maig, de Bloqueig del Finançament del Terrorisme».

2. Es fa una nova redacció de l'article 4 de la Llei 12/2003, amb el següent tenor literal:

«Article 4. *Persones i entitats obligades.*

Les Administracions Públiques i els subjectes a què es referix l'article 2 de la Llei de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme estan obligats a col·laborar amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme i, en particular, a dur a terme les mesures necessàries per a fer efectiu el bloqueig previst en l'article 1; en particular, hauran de:

a) Impedir qualsevol acte o operació que supose disposició de saldos i posicions de qualsevol tipus, diners, valors i la resta d'instruments vinculats a moviments de capitals o operacions de pagament o transferència bloquejats, a

excepció d'aquells pels quals aflueixen nous fons i recursos a comptes bloquejats.

b) Comunicar a la Comissió de Vigilància qualsevol tipus d'ingrés que es puga realitzar al compte bloquejat, sense perjudi de realitzar l'operació.

c) Comunicar a la Comissió de Vigilància, per iniciativa pròpia, qualsevol sol·licitud o petició que reben en la qual l'ordenant, emissor, titular, beneficiari o destinatari siga una persona o entitat respecte a la qual la Comissió de Vigilància haja adoptat alguna mesura.

d) Facilitar a l'esmentada Comissió la informació que esta requerisca per a l'exercici de les seues competències.

e) No revelar ni al client ni a tercers que s'ha transmés informació a la Comissió de Vigilància.»

3. Es fa una nova redacció de l'article 6 de la Llei 12/2003, amb el següent tenor literal:

«Article 6. *Supervisió i règim sancionador.*

1. La funció de supervisió i inspecció del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries a què es referix l'article 47 de la Llei de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme s'estén al compliment de les obligacions establides en la present llei.

Quan dels informes d'inspecció a què es referix l'article 47.3 de la Llei de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme resulte l'incompliment d'alguna de les obligacions establides en l'article 4 d'esta llei, el Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries ho posarà en coneixement de la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.

2. L'incompliment dels deures que preveu esta llei serà considerat infracció molt greu als efectes previstos en el capítol VIII de la Llei de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme, i serà sancionat d'acord amb el que s'hi disposa.

Les referències que en el dit capítol es contenen a la Secretaria i al Comitè Permanent de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries han d'entendre's realitzades a la Secretaria de la Comissió de Vigilància i a la Comissió de Vigilància, respectivament.

La competència per a proposar la imposició de sancions per la comissió de les infraccions previstes en esta llei correspon al ministre de l'Interior, i la competència per a sancionar, al Consell de Ministres.»

4. Es fa una nova redacció de l'article 9 de la Llei 12/2003, amb el següent tenor literal:

«Article 9. *Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.*

1. Es crea la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme com a òrgan encarregat d'acordar el bloqueig de totes les operacions definides en l'article 1 d'esta llei, així com l'exercici de totes les competències que siguen necessàries per al compliment del que s'hi preveu.

2. La Comissió de Vigilància estarà adscrita al Ministeri de l'Interior i integrada per:

a) President: el secretari d'Estat de Seguretat.

b) Vocals:

1r. Un membre del Ministeri Fiscal, designat pel fiscal general de l'Estat.

2n. Un representant dels ministeris de Justícia, de l'Interior i d'Economia i Hisenda, designats pels titulars dels departaments respectius.

c) Secretari: qui dirigisca la unitat orgànica que exercisca la Secretaria de la Comissió de Vigilància a què es referix l'apartat 4.

El president de la Comissió, quan ho estime convenient, podrà convocar experts en les matèries de la seua competència, per a l'assessorament específic en algun dels assumptes a tractar. El director del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries assistirà a les reunions de la Comissió de Vigilància amb veu però sense vot.

3. Els membres d'esta comissió estan sotmesos al règim de responsabilitat establert per l'ordenament jurídic i, en particular, pel que fa a les obligacions derivades del coneixement de la informació rebuda i de les dades de caràcter personal que siguen objecte de cessió, que només podran utilitzar-se per a l'exercici de les competències atribuïdes per esta llei. Als experts que assessoren la Comissió els serà aplicable el mateix règim de responsabilitat respecte de tot allò del que coneguen per raó de la seua assistència a la Comissió.

4. La Comissió de Vigilància exercirà les seues competències amb el suport de la Secretaria de la Comissió de Vigilància, que té la consideració d'òrgan de la Comissió. La Secretaria serà exercida per la unitat orgànica, amb rang almenys de subdirecció general, de les existents en el Ministeri de l'Interior, que reglamentàriament es determine.

Correspondrà a la Secretaria, entre altres funcions, instruir els procediments sancionadors que corresponguen per les infraccions d'esta llei, així com formular a la Comissió de Vigilància la corresponent proposta de resolució.

5. El compliment de les obligacions d'informació a què es referix l'article 4 d'esta llei es farà a través de la Secretaria de la Comissió de Vigilància.

6. La Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries i la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme prestaran la màxima col·laboració per a l'exercici de les seues competències respectives. En els termes que s'acorden entre les dos comissions i sense perjudici del que disposa l'article 45.3 de la Llei de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme, el Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries informarà en les reunions de la Comissió de Vigilància de la seua activitat relativa a fets o operacions que presenten indicis o certesa de relació amb el finançament del terrorisme i, en especial, dels informes d'intel·ligència financera que haja elaborat en relació amb esta matèria.

Les competències de la Comissió de Vigilància s'entenen sense perjudici del que la Llei de Prevenció del Blanqueig de Capitals i del Finançament del Terrorisme atribuïx a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.»

Disposició final segona. Modificació de la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

1. Es dona una nova denominació a la Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior i sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, que passa a denominar-se «Llei 19/2003, de 4 de juliol, sobre règim jurídic dels moviments de capitals i de les transaccions econòmiques amb l'exterior».

2. Es fa una redacció nova de l'apartat 2 de l'article 12 de la Llei 19/2003, amb el següent tenor literal:

«2. La competència per a la incoació i instrucció dels procediments sancionadors resultants de l'aplicació del règim previst en la llei i per a la imposició de les sancions corresponents es regirà per les regles següents:

a) La competència per a la incoació i instrucció dels procediments sancionadors correspondrà a la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

b) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspondrà al Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda.

c) La imposició de sancions per infraccions greus correspondrà al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del secretari d'Estat d'Economia.

d) La imposició de sancions per infraccions lleus correspondrà al director general del Tresor i Política Financera, a proposta de l'instructor.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva.*

Es fa una nova redacció del paràgraf j) de l'article 43.1 de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, amb el següent tenor literal:

«j) Que compte amb procediments i mecanismes de control intern adequats que garantisquen la gestió correcta i prudent de la societat, incloent-hi procediments de gestió de riscos, així com mecanismes de control i de seguretat en l'àmbit informàtic i òrgans i procediments per a la prevenció del blanqueig de capitals i del finançament del terrorisme, un règim d'operacions vinculades i un reglament intern de conducta. La societat gestora haurà d'estar estructurada i organitzada de manera que es reduïska al mínim el risc que els interessos de les IIC o dels clients es vegen perjudicats per conflictes d'interessos entre la societat i els seus clients, entre clients, entre un dels seus clients i una IIC o entre dos IIC.»

Disposició final quarta. *Caràcter bàsic i títols competencials.*

La present llei tindrà el caràcter de legislació bàsica de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final quinta. *Desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern perquè, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'esta llei, aprobe les disposicions reglamentàries per a la seua execució i desplegament.

Disposició final sexta. *Incorporació de dret comunitari.*

Esta llei incorpora al dret espanyol la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capitals i per al finançament del terrorisme, desplegada per la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost de 2006, per la qual s'establixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell quant a la definició de «persones del medi polític» i els criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda respecte al client així com en el que afecta l'exempció per raons d'activitat financera ocasional o molt limitada.

Disposició final setima. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

S'exceptua de l'anterior l'obligació d'emmagatzemar les còpies dels documents d'identificació en suports òptics, magnètics o electrònics, establida en l'article 25.2 i les obligacions establides en l'article 41, que entraran en vigor al cap de dos anys i d'un any, respectivament, de la publicació de la present llei en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 28 d'abril de 2010.

JUAN CARLOS R.

El presidente del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO